

Přepisy vyučovacích hodin a analýza komunikačních funkcí

ZŠ1 – 1. třída – Český jazyk

U: Dobré ráno. EXPRE/SATIS

Všichni: Dobré ráno.

U: Pomodlíme se na začátek v rychlosti. DIREKTIVNÍ

Všichni: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého amen. Tak děkujeme za další nový den, který máme před sebou. Díky za to, že tady můžeme společně trávit čas a společně se učit a prosíme, aby nám to dneska krásně šlo, abysme se, abychom se zase něco nového naučili a byli k sobě milí a dokázali si hezky pomáhat. Amen.

Všichni: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého amen.

U: Tak, můžete se posadit. DIREKTIVNÍ

Tak xxx.

Já se nejprve zeptám, ASERTIVNÍ

kdo nám donesl krásná razítka? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já.

U: Kdo? INTEROGATIVNÍ

Anežka. Super Anež, EXPRE/SATIS

tak můžeme si půjčit? INTEROGATIVNÍ

Na dnešek? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ty jsou na půjčení dneska.

U: No jasně. Skvělé. No tak tam nějaké krásné vyberem. Super, těším se, paráda.

EXPRE/SATIS

Tak, doufám, že bude důvod dát spoustu razítek. DIREKTIVNÍ

Alžbětko?

Alžbetka Ž2: Já dneska budu chybět na nábožku, protože jedeme na to Lipno.

U: Jojo, rodiče mi psali. ASERTIVNÍ

Super. EXPRE/SATIS

Juli? DIREKTIVNÍ

Ž: Já mám, já jsem si vzala na čip takovejhleho pejska, ale ještě jsem našla nějaký lepidlo na můj lavici, ale není moje.

U: A je něčí? INTEROGATIVNÍ

Ví někdo, či by mohlo být? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne, nikdo se o něj nehlásil.

Ž: Já mám takovýhle.

U: Tak ho kdyžtak dej sem, Juli, třeba si někdo vzpomene. DIREKTIVNÍ

Ž: Takovýhle zelený.

Ž: Já mám takový světle zelený.

U: Dobře, dáme ho sem a třeba si někdo vzpomene anebo nevzpomene. DIREKTIVNÍ

Tak dobře, Juli, děkuju. EXPRE/SATIS

Co potřebuje Vincík? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já jsem xxx

U: Přinesl taky razítko. ASERTIVNÍ

No tak dneska musíme dát spoustu razítek. ASERTIVNÍ

Krásné, EXPRE/SATIS

takže půjčíme si? INTEROGATIVNÍ

Super, děkuji Vincí. EXPRE/SATIS

Tak máme další razítko. ASERTIVNÍ

Skvěle. EXPRE/SATIS

A Josífek? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že, že dneska se budem učit písmenko d a že dneska nebude nábožko, totiž tu není paní ředitelka

Ž: Bude, bude.

U: To sice není, ale Honzík to ví? INTEROGATIVNÍ

Ž: Budem mít paní učitelku xxx.

U: Je to tak. EXPRE/SATIS

Žáci: Jooo.

U: Je to tak, budete mít mě. ASERTIVNÍ

Tak, já si ale v první řadě zapíšu, kdo dneska chybí. ASERTIVNÍ

**Tak, jenom Vandička, Vandička, Toníka už tady máme, ASERTIVNÍ
výborně, tak to jsme rádi, skvěle. EXPRE/SATIS**

Fajn, EXPRE/SATIS

pustíme se do práce. DIREKTIVNÍ

Jak říkal Josífek, budeme se dneska učit nové písmenko, písmenko d. ASERTIVNÍ

Už se na něj moc těšíte že? INTEROGATIVNÍ

Ž10: Jako David.

U: Jako David, skvěle. EXPRE/SATIS

neznámý Ž11: dort

U: Co dalšího znáte, co začíná na písmenko d? INTEROGATIVNÍ

A hlásíme se. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Tak někde zopakujeme, jo, určitě. DIREKTIVNÍ

Ale to je dobrý nápad, děkuju. EXPRE/SATIS

Tak ale co začíná na písmenko d? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dinosaurus

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: Duha.

U: Skvěle. EXPRE/SATIS

Ž: Dárek.

Ž: David.

U: Skvělé. EXPRE/SATIS

Ž: Domino

U: Jo. EXPRE/SATIS

Ž: Duha

U: Skvěle, to už bylo, ale dobrý. EXPRE/SATIS

Ž: Dort

Ž: Dárek

Ž: Dort

U: Jasně, taky tě napadl. EXPRE/SATIS

Nehlásíš se? INTEROGATIVNÍ

Dobře. EXPRE/SATIS

Ž: Diamant

U: Joooo, to jsme měli včera v matematice, že jo, některým se podařil. ASERTIVNÍ

Ž: Do-dominik

U: Skvělé. EXPRE/SATIS

Ž: Devět.

Ž: Dům

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: Neee

Ž: Já? Dům

Ž: Dudlík

U: Jooo. EXPRE/SATIS

Ž: dovol

U: Prosím? INTEROGATIVNÍ

Ž: dovol

Ž: dovolená

Ž: dovol jakože

U: Dovol jako někomu něco ASERTIVNÍ

super. EXPRE/SATIS

Tady ještě?

Ž: Darija.

Ž: Deset

U: Skvěle.

Ž: Duha

U: To už bylo. ASERTIVNÍ

Tak poslední ještě. DIREKTIVNÍ

Ž: Devět

U: Výborně, EXPRE/SATIS

už se nám to tady opakuje, ale vymysleli jste spoustu slov, spoustu slov. ASERTIVNÍ

Tak, které písmenko jsme se teda tento týden učili, ať můžete paní asistentce říct?

INTEROGATIVNÍ

Které písmenko jsme se učili, pšt, písmenko? INTEROGATIVNÍ

Ž: N

U: Výborně! EXPRE/SATIS

Dokážete to najít znovu v Písmenkově? DIREKTIVNÍ

Která to byla strana? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Výborně, super. EXPRE/SATIS

Tak, výborně. EXPRE/SATIS

Takže rovnou si to můžete otevřít na straně čtyřicet čtyři, čtyřicet pět, jo. DIREKTIVNÍ Čtyři, čtyři, čtyři, pět. ASERTIVNÍ

Tak a podívejte se, paní asistentka se pak určitě taky mrkne, jak vám to krásně šlo. DIREKTIVNÍ

Vy se na to teď taky podívejte DIREKTIVNÍ a ještě jsme si nevybarvili hvězdičky, ASERTIVNÍ jak vám to krásně šlo. EXPRE/SATIS

Takže na straně čtyřicet pět, čtyři, pět, máte xxx zase hvězdičky, tak honem mrkněte a vybarvěte, DIREKTIVNÍ

jak vám to všechno šlo, jak se vám dařilo. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko, mě něco napadlo. Dávat dárek Davidovi xxx.

U: Výborně! EXPRE/SATIS

A Elenka vymyslela celou větu. ASERTIVNÍ

Dáváme dárek Davidovi. ASERTIVNÍ

Super. EXPRE/SATIS

Ž: Jako svatej David. Nebo dáváme dárek xxx.

U: Tak, Meláni, pracujeme. DIREKTIVNÍ

Vybarvěte si. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, paní učitelko, nebo můžeme ty hvězdičky, vybarvit podle barev, že když se nám vůbec nedařilo, tak ty všechny hvězdičky vybarvíme červeně, když se nám trošku víc dařilo, tak ty hvězdičky vybarvíme oranžově a když se nám super dařilo, tak ty hvězdičky vybarvíme zeleně.

U: Taky by to šlo. EXPRE/SATIS

Jestli si to takhle nastavíš, může být. DIREKTIVNÍ

Tak, pšt, Honzí.

Ž: A potom ještě žlutou

Ž: Já mám zlatou.

U: Výborně, vem si zlatou. EXPRE/SATIS

Ž: i stříbrnou.

U: Skvěle, tak si vyber, jakou chceš. EXPRE/SATIS

Ž: Nejdřív je červená, ta je nejhorší.

U: Tak já vás proběhnu, ASERTIVNÍ

ale myslím, že se dařilo všem skvěle. EXPRE/SATIS

Tak a kdo má, tak si teď na chvíli může Písmenkov zavřít.

No, ale před tím, než si vytáhneme uvolňovací cviky, tak co potřebujeme uvolnit my?

Všichni: Ruceee.

U: Přesně tak. EXPRE/SATIS

Ž: I tělo.

U: Přesně tak, přesně tak, jak říká Dominik. EXPRE/SATIS

Tak a kdy se protáhneme nejvíc?

Ž: Ve stoje.

Ž: Ve stoje.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Tak šup nahoru. DIREKTIVNÍ

Ž: A dáme si xxx.

Ž: nebo obojí

U: nebo obojí. EXPRE/SATIS

Ž: obojííí!

U: Co se stihne. ASERTIVNÍ

Ž: obojíííí

U: Klárko. DIREKTIVNÍ

Tak, připraveni? Honzi.

Všichni: Starý dub, stojí v lese, stojí, stojí nepohne se.

Větrík z něho listy třese, třese všemi listy v lese.

Třese v lese, třese v lese, třese třese třese třese.

xxxx bum bum bum bum báb.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Protřep větve. Protáhni.

Ž: A můžeme ještě deštník?

U: Chcete ukázat paní učitelce i deštník? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jooo.

U: Tak dneska dáme oboje. ASERTIVNÍ

Teda ale to bude úplně parádní písmenko d. ASERTIVNÍ

Ž: A ještě xxx

U: Nene, už ne. EXPRE/SATIS

Dobře, dáme poslední a už stačí. DIREKTIVNÍ

Všichni: Ťuká ťuká deštíček na široký deštníček.

Ťuká ťuká prstíkem, kdo je pod tím deštníkem?

To jsem já panenka, točí se mi sukénka.

Běží běžím k skluníčku, osušit si sukničku.

U: A točíme. DIREKTIVNÍ

Ž: A dáme ještě xxx.

U: Nenene, to už ne, to zas někdy příště. DIREKTIVNÍ

To bychom jenom celou hodinu vyprávěli nějaké říkanky, což je super zopakovat někdy, ale dneska už nám to stačilo. ASERTIVNÍ

Dáváme jednu, dneska už jsme dali dvě, ASERTIVNÍ

takže další už ne jo. EXPRE/SATIS

Tak, teď můžete otevřít cviky a mnozí jste říkali, že na písmenko d je dort!

DIREKTIVNÍ

A my si jeden takový dáme. ASERTIVNÍ

Na straně dvacet šest, dva šest. ASERTIVNÍ

Ž: Takže si ho můžem sníst?

U: Tahle strana. ASERTIVNÍ

Ž: Můžem si ten dort sníst?

U: Papírový Honzí asi nevím. ASERTIVNÍ

Takže, než se pustíme, pšt. DIREKTIVNÍ

Věru, než se pustíme do samotného písmenka d, tak si ještě uvolníme krásně ručičku tady na tom obrázku. DIREKTIVNÍ

Tak, Dominiku, toto na lavici nepatří. DIREKTIVNÍ

A máš mít nachystané věci. DIREKTIVNÍ

To se mi vůbec nelíbí. EXPRE/SATIS

Tak, co bude vašim úkolem? INTEROGATIVNÍ

Máme tady krásný, velký dort. ASERTIVNÍ

Ž: Mňam.

Ž: Mňam.

U: Protože, víte proč, Josífku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože má někdo z rodiny narozeniny.

U: Má někdo narozeniny a kdo by to u nás v Písmenkově asi mohl být Kristýnko?

INTEROGATIVNÍ

Ž: děda.

U: Děda? INTEROGATIVNÍ

Jasně. EXPRE/SATIS

Ž: Matěj.

U: Matěj, a když slaví narozeniny Matěj, tak je slaví i kdo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Anička!

U: Anička. ASERTIVNÍ

Proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože jsou dvojčata.

U: Přesně tak. EXPRE/SATIS

Anička s Matějem slaví narozeniny, protože jsou dvojčata. ASERTIVNÍ

Ž: Počkat a jim je jeden rok?

U: No, není, to není jenom tak. ASERTIVNÍ

Anička s Matějem slaví narozeniny a vy máte dokreslit, kolik můžou slavit let, když jsou v první třídě? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedm

Ž: Šest

Ž: Sedm

U: Tak, oni slaví sedm, sedmé narozeniny. ASERTIVNÍ

Takže vašim úkolem bude DIREKTIVNÍ

Ž: dokreslit ty další svíčky.

U: dokreslit další svíčky. DIREKTIVNÍ

Ale pozor! DIREKTIVNÍ

Dneska nás to zlobí, zase. ASERTIVNÍ

(paní učitelce nejde spustit dataprojektor)

Ž: Ne, šest musíme dokreslit.

Ž: Nee, ono se to předvádí.

U: Noo, dneska se to předvádí. ASERTIVNÍ

Ž: V pěti se chodí do školy, Honzo?

U: Ale tak my to zvládneme i bez toho. ASERTIVNÍ

My to zvládneme i bez toho. ASERTIVNÍ

Vy, krásně, tak dobře, dneska to vzdáváme. ASERTIVNÍ

Vy krásně obtáhnete nebo spíš vyzdobíte všechna patra dortu, ale pozor, svíček tam uděláte tolik, kolik vám je let. DIREKTIVNÍ

Ž: Mně je šest.

U: Anička s Matějem slaví sedmé narozeniny. ASERTIVNÍ

Ž: Mně je sedm.

U: A vy tam dokreslíte, kolik je vám. DIREKTIVNÍ

Tak a já vám do toho, Věru, přečtu příběh, ano? ASERTIVNÍ

Tak máme nachystáno. ASERTIVNÍ

Ale krásně se posad'te, krásně se posad'te. DIREKTIVNÍ

Ž: Můžeme si to dozdobit jak chceme?

U: Ano, úplně jak chcete. DIREKTIVNÍ

Úplně jak chcete, vyberte si jaké chcete barvičky. DIREKTIVNÍ

Ž: Já potom vybarvím ten dort.

Ž: Já taky.

Ž: A mně bude šest.

U: Tak a dobře poslouvejte příběh. DIREKTIVNÍ

ššš, Věru! DIREKTIVNÍ

Tak, já si to tady najdu. ASERTIVNÍ

Krásně uvolněte ručičku, nikdo netlačí, Elenko, uvolni, uvolni, netlač, netlač.

DIREKTIVNÍ

Ž: Můžeme ho i vybarvit?

(paní učitelka začíná číst):

U: Tak, na tento den se moc těšíme! Slavíme narozeniny. Aničke i mně je už sedm let. Nemohl jsem ani dospát. Ráno jsem otevřel oči ještě dřív, než vstáváme do školy a rychle jsem budil Aničku. Napřed se jí vůbec nechtělo z postele ven, než jsem ji začal do ucha zpívat: hodně štěstí, zdraví, to pak rychle odhodila peřinu a vyletěla z postele jako střela. Běželi jsme vzbudit mámu a tátu. Na oběd přijde babička s dědou a potom bude dort a dárky. No prostě pořádná oslava. Čeká nás ještě hodně příprav a chystání, tak honem, honem. Mami a tati vstávejte. Oba se lekli, že zaspali do práce. My jsme začali vyjmenovávat, co všechno ještě musíme stihnout. Vyzdobit obývací pokoj, nafouknout balónky, nachystat občerstvení i pití. Jaké dárky asi dostaneme? A jaký bude dort? To bude báječný den!

U: Tak ukažte, jaký bude úžasný dort. DIREKTIVNÍ

Ž: Já nevím.

Ž: Já to ještě nemám.

Ž: Já si ho ještě vybarvím.

U: Jasně, pořádně, pořádně vybarvit nebo takový jaký vám by se třeba líbil.

DIREKTIVNÍ

Dáváte tam přece jenom svíčky, kolik vám je let, tak si představte, jaký dort vy byste chtěli. DIREKTIVNÍ

Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: Když já jsem, když mě bylo sedm, tak jsem měl marvelový narozky.

Ž: Do rohu dám marcipán.

U: Jooo, mňam. EXPRE/SATIS

Ž: Mně je sedum.

U: No, tak nakreslíš sedm svíček. DIREKTIVNÍ

U: Tak xxx ještě hezky. DIREKTIVNÍ

U: Svetřík, Elenko, ten je tvůj, žejo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Helen.

Ž: Já vím, tak mi ho Zlato nepohazuj.

U: Trošku výš to chytň. DIREKTIVNÍ

**Taky drž výš trošku tu tužtičku, kousíček. DIREKTIVNÍ
Dominiku! DIREKTIVNÍ**

Ž: A můžu marvelovej dort? Když mi bylo sedum tak jsem měla marvelový narozky.

U: Fakt? INTEROGATIVNÍ

Wau EXPRE/SATIS

Ž: Neopakovat.

Ž: Já budu mít svátek.

U: V neděli, žejo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já budu mít svátek příští měsíc.

Ž: Já budu mít strašně super víkend.

U: Já vím. ASERTIVNÍ

Ž: Tenhle dort je dobrej.

Ž: Já příští víkend budu mít zápas.

Ž: xxx

U: Fakt? INTEROGATIVNÍ

Poprvé? INTEROGATIVNÍ

Jenom se dívat? INTEROGATIVNÍ

A s kým tam jedeš? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: xxx

Ž: Dívej na můj.

Ž: Láva. Já jsem udělal lávu.

Ž: Paní učitelko, Šimon na to maluje lávu. Paní učitelko, Šimon na to maluje lávu.

Ž: Já jsem totiž jednou měl sopkový dort.

U: Joo, vidíš to, tos říkal ASERTIVNÍ

Ž: A ta láva byla marmeláda.

Ž: Já jsem měl jahůdkovej.

Já jsem měl jahůdkovej a byly na něm jahůdky. A trochu tam bylo i želé.

U: Všechny bych snědla, jak jsou krásné. EXPRE/SATIS

Ž: Já bych šla hned, ale hned zas do Itálie

U: Kam bys šla? INTEROGATIVNÍ

Ž: Do Itálie, tam jsou nejvýbornější pizzy na světě.

U: Jo. ASERTIVNÍ

Ž: Tam jsou dobrý pizzy.

U: Ale pímenko p už jsme měli, ne? INTEROGATIVNÍ

No, tak pizza už nebude. ASERTIVNÍ

Ted' je d. Bude d. ASERTIVNÍ

Tak Matyášku, pracujeme, pracujeme. DIREKTIVNÍ

Tak, paráda, to budeš mít čokoládový EXPRE/SATIS

Tak zkuste dodělat. DIREKTIVNÍ

Ž: Právě mám poslední patro.

U: No, pokud to nestihnete, nic se neděje, můžete kdykoliv dokreslit. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, dáte si?

U: Jo! Dám si od každého kousek. Mňam. EXPRE/SATIS

Ž: To byste se ale přejedla.

U: Přejedla bych se a byla by ze mě kulička. ASERTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, to je duhovej dort.

Ž: Paní učitelko, já bych ten dort snědla, ale je jenom na obrázku.

U: Ale máte inspiraci ho upéct. DIREKTIVNÍ

Můžete říct mamce, taťkovi. DIREKTIVNÍ

Ž: No, já si ho klidně můžu upéct, protože já je budu mít tenhle víkend.

U: Tak, poslední chvíli. ASERTIVNÍ

Ž: Ne, já xxx.

U: Šššš, v klidu Elenko. DIREKTIVNÍ

Ž: Mně by stačila poslední půl minuta.

U: Bude. ASERTIVNÍ

Tak, já zkusím, jestli se nám tohle umoudřilo. ASERTIVNÍ

Pššš, Klárko. DIREKTIVNÍ

V klidu, v klidečku dokreslete, DIREKTIVNÍ

já zkusím, jestli tohle už bude fungovat. ASERTIVNÍ

Ž: Já mám duhovej dort.

U: Výborně! EXPRE/SATIS

Já vás oběhnu.

Ž: Já to ještě nemám.

U: Skvěle, super. EXPRE/SATIS

Nevadí, vypadá to moc dobře. EXPRE/SATIS

Klárko, super. EXPRE/SATIS

Výborně. EXPRE/SATIS

Skvěle. EXPRE/SATIS

Úžasně. EXPRE/SATIS

No paráda, to se vám moc povedlo, všechny bych spapala. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko.

U: Půl minutka uběhla. ASERTIVNÍ

Takže, výborně, nádherný. EXPRE/SATIS

Kdo nestihl, nic se neděje. ASERTIVNÍ

Krásně jsme si uvolnili ručičku, ASERTIVNÍ

což je super, EXPRE/SATIS

můžete si potom ještě dodělat. DIREKTIVNÍ

Tak, můžete zavřít uvolňovací cviky a otevřít si Písmenkov na straně čtyřicet šest, čtyři, šest DIREKTIVNÍ

Ž: A kdo tam má

U: Klárko! DIREKTIVNÍ

čtyři, šest ASERTIVNÍ

Dominiku DIREKTIVNÍ

Soni DIREKTIVNÍ

Ž: Že xxx

U: Ted' ne, ted' je hodina. ASERTIVNÍ

Ž: Já vím, ale až o přestávce.

U: Tak jo, tak potom se domluvíme jo. ASERTIVNÍ

Takže, tady vidíme celou rodinku. Vidíme tam koho? Koho tam vidíme, Naty?

Ž: babičku Janičku, Matěje, dědečka Evžena, tatínka Tomáše, Aničku a maminku Ivetu.

U: Výborně, děkuji, že jsi to řekla i se jmény, tak jsme zopakovali, jaká písmenka už jsme se naučili, žejo. EXPRE/SATIS

Vždycky ta počáteční, která jsme slyšeli, tak ta už umíme. ASERTIVNÍ

Eli? DIREKTIVNÍ

Ž: xxx i ty básničky xxx.

U: Ahaa, dobrý nápad, tak já vyberu, super nápad, EXPRE/SATIS

tak si vzpomeneme třeba na babičku Janičku? INTEROGATIVNÍ

Co jsme měli za básničku? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Babička Janička má sladká jablíčka. Než podzim uteče štrůdl z nich upeče.

U: Výborně, tak to si ještě pamatuju, super! EXPRE/SATIS

Ž: A můžeme ještě?

U: Můžem si další dny říct zase jiné. DIREKTIVNÍ

Tak, co vidíme dál na obrázku? INEROGATIVNÍ

Pavlíku, co vidíme dál? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dinosaurů.

U: Aha, výborně, tady máme dinosaurů, žejo. EXPRE/SATIS

Tak, co dál, Soni? INTEROGATIVNÍ

Ž: Paní učitelko, proč nemá Matěj a Anička tetu a strejdu?

U: Třeba mají, ale jenom tam ještě nebyli. ASERTIVNÍ

Vždyť i ostatní členy rodiny jsme měli postupně, že jo. ASERTIVNÍ

Tak třeba tam ještě nějaký strýc s tetou bude. ASERTIVNÍ

Ž: Ale mohli by být

U: No, uvidíme. ASERTIVNÍ

Ted' nelistujte. DIREKTIVNÍ

Ted' prosím nelistujte. DIREKTIVNÍ

Ted' zůstaneme tady. DIREKTIVNÍ

Potom se podíváme. DIREKTIVNÍ

Tak, co dál vidíme? Klárko? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dort.

Ž: Jááá!

U: Elenko. DIREKTIVNÍ

Ž: různé barvy svíček

U: A poslední Pavel DIREKTIVNÍ

Ž: že neřekla Alžbětka ještě že, že Anička má copánky, teda, mašličky na copánkách

U: Taaak, ano. Přesně tak, dobrý. EXPRE/SATIS

Alžbětko?

Ž: xxx

U: xxx

Já myslím, že to základní jsme popsali. ASERTIVNÍ

Klárko! DIREKTIVNÍ

Pojďme se podívat, jakou tady máme básničku. DIREKTIVNÍ

Tady jsou trošku delší slova, ASERTIVNÍ

ale čtenáři můžou zkusit číst se mnou jo? DIREKTIVNÍ

To je teď kon pro ně a ostatní poslouchají. DIREKTIVNÍ

Prvně si to zkusíme pomaloučku, jo? DIREKTIVNÍ

Kdyby někdo chtěl poznávat písmenka a zkusit si to a pak si to přečteme ještě jednou, pořádně. ASERTIVNÍ

Tak, můžem? INTEROGATIVNÍ

Takže, buď jenom poslouvejte nebo sledujte textík, jo? DIREKTIVNÍ

Víme, kde? INTEROGATIVNÍ

Tadyhle básnička je xxx. ASERTIVNÍ

A jaká nás čeká xxx. ASERTIVNÍ

Všichni: V písmenkově slavíme, sedmé narozeniny. Dárky dětem nosíme, dort už čeká v kuchyni.

U: Tak tady byla dlouhá slova. ASERTIVNÍ

Ale dobrý. EXPRE/SATIS

Některé jsem slyšela, že zkoušíte, fajn. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko, to je tvrdé i, ale.

U: Tak, takže. DIREKTIVNÍ

(paní učitelka čte)

V Písmenkově slavíme sedmé narozeniny.

Dárky dětem nosíme, dort už čeká v kuchyni.

Tak a teď už víme, co je naším úkolem. DIREKTIVNÍ

Ž: Zakroužkovat písmenka d.

U: Pšť! DIREKTIVNÍ

Emi?

Ž: Paní učitelko, máme narozeninové písmenko.

Jo?

Máme tady krásné nové písmenko d.

Ž: To jsem dělala.

U: Takže, hledáme v básničce a kroužkujeme. DIREKTIVNÍ

Tak, kdo bude mít, zase si spočítá, nachystá prstíky pod lavici.

U: Soni. DIREKTIVNÍ

Ž: Že, ta písnička na konci skoro vůbec nerýmuje.

U: Tady tohle? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo.

U: Noo, není to úplně. Bývají lepší, že jo, ale věřím, že je tam určitě spousta písmen.

ASERTIVNÍ

Ž: Ale ta babička jednička se rýmuje.

U: Ta se rýmuje hezky, ta má takový dobrý rytmus. ASERTIVNÍ

Tak, věřím, že tam bude spousta písmenek d, tak uvidíme, zkuste je najít. DIREKTIVNÍ

Je jich tam hodně?

Ž: Ne

U: Tak, máme nachystáno pod lavicí, DIREKTIVNÍ

spočítáno? INTEROGATIVNÍ

Ž: Nee.

U: Tak, pšt, ještě chvilinka. DIREKTIVNÍ

Sárinko, chytni to hezky. DIREKTIVNÍ

Ž: Teda jich tam moc není.

Ž: čtyři

U: Pšt, pšt, neprozrazujte si to, každý sám. DIREKTIVNÍ

Tak, nachystejte si ten počet pod lavici, tak a ukážeme. Tři, dva, jedna ted'.

DIREKTIVNÍ

U: čtyři, čtyři, čtyři, čtyři, čtyři, čtyři, čtyři, ty jo, tak dneska docela shoda. Super!

EXPRE/SATIS

Tak půjdem to zkontrolovat? INTEROGATIVNÍ

Tak já si vezmu nějakou pořádně barevnou. ASERTIVNÍ

Tak a pojďme na to. DIREKTIVNÍ

(paní učitelka čte)

V Písmenkově slavíme seDmé narozeniny. Dárky Dětem nosíme, Dort už čeká v kuchyni.

Zapomněla jsem na něco? INTEROGATIVNÍ

Ž: Nee.

U: Jeden, dva, tři, čtyři ASERTIVNÍ

Všichni: Jooooo!

Ž: Jooo! Joo! Joooo!

U: Tak, skvěle, to se nám dneska krásně podařilo. EXPRE/SATIS

Takže, vezmeme do ruky červenou. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Prvně si zkusíme do vzduchu, prvně do vzduchu, ale můžeme už s pastelkou.

DIREKTIVNÍ

Ž: víííí

U: Pšt! Pavlíku. DIREKTIVNÍ

Takže, ano začneme na našem oblíbeném místě nahoře, že jo?! DIREKTIVNÍ

A pojedeme skluzavkou dolů. DIREKTIVNÍ

Takže, budeme psát taaakhle, od shora dolů a velikánské břicho. DIREKTIVNÍ

Tak jdeme na to. DIREKTIVNÍ

Taakhle. DIREKTIVNÍ

Klidně se na to postavte. DIREKTIVNÍ

Postavte se na to. DIREKTIVNÍ

Elenko. DIREKTIVNÍ

Taak a pojd'me. DIREKTIVNÍ

Pojd'te se mnou. DIREKTIVNÍ

Shora dolů a véééeliké břicho. DIREKTIVNÍ

Pojd'me. DIREKTIVNÍ

Shora dolů a véééeliké břicho. DIREKTIVNÍ

Davídku, shora dolů a véééeliké břicho. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko xxx.

Ž: Já jsem xxx.

U: Tak a zase mi to zmizelo. ASERTIVNÍ

Výborně. EXPRE/SATIS (ironické)

Posad'te se. DIREKTIVNÍ

Tak a nenenene Matyášku, shora dolů! DIREKTIVNÍ

A krásně, krásně nakloňte sešit. DIREKTIVNÍ

Dominiku, takhle ne. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, já si musím ostrouhat tužku.

U: To už mělo být, ale Pavlíku nachystáno. EXPRE/SATIS

Ž: Jenže mně se teďka zlomila.

U: V tom případě ano. ASERTIVNÍ

Tak jo, takže shora dolů a břicho. DIREKTIVNÍ

Několikrát to takhle obtáhneme, úplně uvolněte ruku, nemusí to být přesně, prostě se jenom takhle trefte do chodníčku. DIREKTIVNÍ

Taakhle několikrát obtáhneme. DIREKTIVNÍ

Ž: Já už to mám stokrát.

U: Klidně si mohla ještě vícokrát. DIREKTIVNÍ

A kdo to bude mít, krásně se u toho narovnejte, Soni, takhle se neseď. DIREKTIVNÍ

Kdo bude mít, může si vzít obyčejnou tužku a pustit se do písma d. DIREKTIVNÍ

Ž: Já už to mám.

Ž: Já taky.

U: Takže, shora dolů, nejdřív si obtáhni, nejdřív si obtáhni. DIREKTIVNÍ

Ž: Já už to mám.

U: A potom pokračuj v dalších, ano? DIREKTIVNÍ

Tam jak začíná tečka, tam vždycky nastartuj. DIREKTIVNÍ

Kdo to bude mít, pšššt, přijde mi ukázat. DIREKTIVNÍ

Tak, máš už hotovo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo.

U: Super, tak pojd'. EXPRE/SATIS

Tak já vyberu nějaké supr nové razítko. ASERTIVNÍ

Ž: Já to mám strašně šišaté.

U: Teeeda. Tak co vybereme narozeninového? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dort tam je, asi.

U: Krásnou kytičku narozeninovou? INTEROGATIVNÍ

Tak to nám dneska úplně sedne, vau. EXPRE/SATIS

Zkusíme nějaké barevné, DIREKTIVNÍ

možná tady budu mít barevný polštářek anebo ne. ASERTIVNÍ

A úplně potichoučku i vy, co stojíte v řadě. DIREKTIVNÍ

Stoupněte si hezky do řady, tak úplně potichoučku. DIREKTIVNÍ

Tak, já se na to mrknu. ASERTIVNÍ

Tak zase musíme naklonit sešit, aby nám to nepadalo. DIREKTIVNÍ

I když vlastně na tuhle stranu dobrý. EXPRE/SATIS

Xxx. Nezapomeň, že máme spodní i horní linky, kterých by se to měl dotýkat, jo?

DIREKTIVNÍ

Jinak dobrý. EXPRE/SATIS

Ooo, krásná kytice xxx. EXPRE/SATIS

Zkus vymyslet cokoliv na písmenko d a tady to nakresli. DIREKTIVNÍ

Tak, výborně, EXPRE/SATIS

jenom pozor tady na ty konce, to trošku vylepšíme, DIREKTIVNÍ

jinak super. EXPRE/SATIS

Tak, kytice, narozeninová a vymysli něco na písmenko d. DIREKTIVNÍ

Super, výborně, úplně to samý, EXPRE/SATIS

pozor tady na ty konce, jo? DIREKTIVNÍ

A xxx, jo? -

Takže narozeninová kytice a něco na písmenko d nakresli. DIREKTIVNÍ

Fakt? INTEROGATIVNÍ

Tak to budu držet palce. KOMISIVNÍ

Pozor tady ať je to opravdu hezky tahem. DIREKTIVNÍ

Tak jdeme na narozeninovou kytici a nakresli něco na písmenko d. DIREKTIVNÍ

No, tak tady je to parádní. EXPRE/SATIS

Jenom příště trošku rovněji, jo? DIREKTIVNÍ

Xxx, super, výborně, EXPRE/SATIS

narozeninová kytice a můžeš nakreslit něco na písmenko d. DIREKTIVNÍ

xxx.

Tak, potichoučku stojíme v řadě. Vašíku. DIREKTIVNÍ

Může to být kousek užší, ale jinak je to v pohodě, tady se neboj, opravdu, DIREKTIVNÍ

tady už se ti nechtělo na konci, co? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo.

U: Tak příště nevzdávat to jo? INTEROGATIVNÍ

Jinak moc krásné. EXPRE/SATIS

Tak, kytice a nakreslit něco na písmenko d. DIREKTIVNÍ

Ž: A můžu xxx?

U: Až nakreslíš něco na písmenko d, tak jo. DIREKTIVNÍ

Výborně, EXPRE/SATIS

tak tady, já vím, že už jsme skončili, ale xxx, aby to bylo. ASERTIVNÍ
xxx.

Tak, cos nakreslila? INTEROGATIVNÍ

Výborně, skvěle. EXPRE/SATIS

Kdo dokreslí obrázek, na písmenko d, co vám potom zadám, tak, Elenko, tak pak můžete svačit DIREKTIVNÍ

a na obrázek mrknu zítra. ASERTIVNÍ

Ale úplně v tichosti, všichni v lavici a svačíme. DIREKTIVNÍ

DIREKTIVNÍ: 145 výpovědí

EXPRE/SATIS: 93 výpovědí

ASERTIVNÍ: 83 výpovědí

INTEROGATIVNÍ: 58 výpovědí

KOMISIVNÍ: 1

2. vyučovací hodina – Matematika

U: (cinká na zvoneček) Elenko, Elenko, tady. DIREKTIVNÍ

Tak máme všichni všechno krásně nachystáno? DIREKTIVNÍ

Elí, no, to musíte zvládnout o přestávce. DIREKTIVNÍ

Tak, co? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Jé, to je pro mě? INTEROGATIVNÍ

Děkuji, to je super, to je krásné, tak já si to vystavím. EXPRE/SATIS

Tak, vzpomeneme si na to, DIREKTIVNÍ

co jsme dělali včera? INTEROGATIVNÍ

Vincí? DIREKTIVNÍ

Ž: A máme xxx

U: Prosím? INTEROGATIVNÍ

Ž: Máme tyhle pracovní listy?

U: Tak, jo, dotaz, na tyhle listy. ASERTIVNÍ

Máme je už hotové, ASERTIVNÍ

takže můžete si je nechat buďto v boxíku nebo založené v učebnici, jo, hezky si je dát za obal nebo si nebo si je nechat doma. DIREKTIVNÍ

Jaké číslice nám ještě zbývají? INTEROGATIVNÍ

Ž: Devět, deset

U: Ano, EXPRE/SATIS

devět, deset. ASERTIVNÍ

Takže my si ještě, respektive devět a nulu se ještě potřebujeme naučit. DIREKTIVNÍ

To vám rozdám speciální papír, ASERTIVNÍ

takže tohle si teďko nemusíte už nosit. DIREKTIVNÍ

Stačí si to někde založit. DIREKTIVNÍ

Buď do boxíku vložit do xxx DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Juli, vyvolala jsem tě? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Jasně, ale to pohni, ať už, ať už je to hotové. DIREKTIVNÍ

Já vím, že jsi tu dlouho nebyla, ale psala jsem, ať to doděláš. DIREKTIVNÍ

Tak nevím, proč to ještě není. DIREKTIVNÍ

Výborně, fajn. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: Davide. DIREKTIVNÍ

xxx

Tak, všichni na koberec, všichni na koberec. DIREKTIVNÍ

Krásné, pokud možné kolečko. DIREKTIVNÍ

Ž: Já tady.

Ž: Já tady.

U: Pojd'te za mnou, pojd'te za mnou, za mnou děti, za mnou ne za paní asistentkou

Barunkou. DIREKTIVNÍ

Ž: Verunkou?

U: Barunkou. ASERTIVNÍ

Tak zkusíme, zkusíme, co jsme dělali včera. DIREKTIVNÍ

Jestli to dneska bude o kousek lepší. ASERTIVNÍ

Ž: Šoupněte se.

Ž: Nemusíme.

U: Zasuňte židličky a posuňte se dozadu. DIREKTIVNÍ

Kluci, posuňte se a zkuste udělat fakt kolečko nebo něco takového. DIREKTIVNÍ

Tak, Dominiku. DIREKTIVNÍ

Tak, plus mínus. ASERTIVNÍ

Můžem? INTEROGATIVNÍ

Takže do kolikati jsme včera počítali? INTEROGATIVNÍ

Při tleskání. ASERTIVNÍ

Ž: Čtyři

U: Ehm, takže zase zkusíme zopakovat. DIREKTIVNÍ

Na jedničku tlesknem, jo? DIREKTIVNÍ

A já začnu. ASERTIVNÍ

Víme jak na to? INTEROGATIVNÍ

Vzpomenem si? INTEROGATIVNÍ

Bude vždycky jedna (tlesk), dva, tři čtyři, jedna (tlesk), dva, tři čtyři. ASERTIVNÍ

U: Jedna (tlesk) ASERTIVNÍ

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: Jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

U: Jedna (tlesk), tak dobrý. ASERTIVNÍ

Tohle vyšlo dneska takhle a zase bych tleskala já, že jo. ASERTIVNÍ

Zkusíme změnit číslo, DIREKTIVNÍ

to jste teda zvládli, paráda. EXPRE/SATIS

Holky, ale stůjte, tak jak máte. DIREKTIVNÍ

Nooo, dáme, tak do pětky a začne teďko Vincík. DIREKTIVNÍ

Ž: Jeden

U: Jeden

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: jeden (tlesk)

U: Nenene, do pěti, takže? DIREKTIVNÍ

Matyášek je? INTEROGATIVNÍ

Ž: pět

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva

Ž: tři

Ž: čtyři

U: pět, taak dobrý! EXPRE/SATIS

Fajn a zkusíme na závěr..DIREKTIVNÍ

Ž: šeeest

U: šest, ale pozor! DIREKTIVNÍ

Trošku to ztížíme, budeme pořád tleskat na jedničku, ale teď už i na dvojku, dva (tlesk).

DIREKTIVNÍ

Zkusíme to? DIREKTIVNÍ

Ž: Jooo

U: Nee, jenom jedna (tlesk), dva (tlesk), tři, čtyři, pět, šest DIREKTIVNÍ

Tak, teď je tam moc změn, tak jsem zvědavá, Kájo. ASERTIVNÍ

Tak, můžem? DIREKTIVNÍ

Já začnu. ASERTIVNÍ

Soustřed'me se. DIREKTIVNÍ

Nic nedržíme v rukou, at' můžeme případně rychle tlesknout. DIREKTIVNÍ

Tak, jedna (tlesk) ASERTIVNÍ

Ž: dva (tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: je

U: še

Ž: šest

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk, tlesk, tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: šest

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: šest

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk)

U: tři ASERTIVNÍ

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: jedna

U: šest ASERTIVNÍ

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: šest

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

Ž: pět

Ž: jedna

U: šest ASERTIVNÍ

Ž: jedna (tlesk)

Ž: dva (tlesk)

Ž: tři

Ž: čtyři

U: pět ASERTIVNÍ

Ž: šest

U: Dobrý, stačí. DIREKTIVNÍ

**To jsem si na vás vymyslela takovou záludnost, ASERTIVNÍ
ale zvládli jste to! EXPRE/SATIS**

Paráda, tak posad'te se na místečka. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Jo. ASERTIVNÍ

Ž: Moje sestřenice je Bára

Já: Jo? Stejně jak já.

U: Ehm, takže otevřete si učebnici. DIREKTIVNÍ

Ž: Na stranu čtyřicet.

U: Učebnice na straně, Josífků, třicet tři, tři, tři, ano? DIREKTIVNÍ

Takže, všichni si najděte. DIREKTIVNÍ

Ž: Ale vy to máte nahoře, my to máme dole.

U: Co? INTEROGATIVNÍ

Ž: No to, třicet tři.

U: Já to mám trošku jinak než vy. ASERTIVNÍ

Ale úkoly jsou tam stejné, akorát je to jinak uspořádané. ASERTIVNÍ

Musíte být pozorní, velice pozorní. DIREKTIVNÍ

Tak, máme všichni? INTEROGATIVNÍ

Eli, udělej si místečko na lavici. DIREKTIVNÍ

Tak, strana třicet tři, tři tři. DIREKTIVNÍ

Ano, výtvary ze včerejška máte krásné, EXPRE/SATIS

ale jdeme na stranu třicet tři. DIREKTIVNÍ

Tak, Vincí, chvíli čekej, uklid' si. DIREKTIVNÍ

Tak a co nás tady čeká? INTEROGATIVNÍ

Kdo má nápad? INTEROGATIVNÍ

Něco podobného jsme už dělali. ASERTIVNÍ

Josífků? DIREKTIVNÍ

Ž: Že, když tam máme ty dvě dvojky, tak vlastně, můžu to jít ukázat?

U: Pojd' to ukázat. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak třeba tady, máme ty dvě dvojky.

U: Vašku. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak tady uděláme čárku a tady, ale

U: A proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože je tady dva.

U: Ehm, takže oddělíme přesně kolik těch xxx ASERTIVNÍ

Ž: A tady taky.

U: A co s tím zbytkem? INTEROGATIVNÍ

Proč tady mám prázdný rámeček? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože si to máme dokreslit.

U: Aha a co tam dokreslím? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ty dvě tečky.

U: Ehm, dvě? INTEROGATIVNÍ

Ž: No.

Ž: Já vím.

U: Dobře, výborně, jo, EXPRE/SATIS

dobrý, posad' se. DIREKTIVNÍ

Ano, já vím, co chcete říct. ASERTIVNÍ

Vašík to správně vysvětlil, EXPRE/SATIS

jenom to, tak vás dva zrovna nevyvolám. ASERTIVNÍ

Já vím, že to víte, ale musíte být potichoučku, tak se nedá tady pracovat. DIREKTIVNÍ

Jindříšek to správně vysvětlil, ještě tam maličko něco doladíme a bude super.

ASERTIVNÍ Tak, Vašík říkal, že budeme oddělovat. ASERTIVNÍ

Tak já si tady vezmu barevnou, ASERTIVNÍ

tak kontrolujte, jestli to dělám správně. Takže. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, jaká strana?

Ž: Třicet tři.

U: Třicet tři, tři, tři, Elenko, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Já ti pomůžu.

U: Děkuji Zuzanko, jsi hodná. EXPRE/SATIS

Tak, tak, dvě tečky, takže oddělím dvě figurky. ASERTIVNÍ

Takhle? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jo.

U: Jo? Fajn. EXPRE/SATIS

Další dvě, takže oddělím dvě. ASERTIVNÍ

A, a zapíšu, co zbylo. ASERTIVNÍ

Ale pozor, nezbyly Jindří dvě, ale? DIREKTIVNÍ

Ž: Tři.

Ž: Tři.

U: Tři, to jste chtěli říct, že jo? DIREKTIVNÍ

Takže, udělám kolik puntíků? INTEROGATIVNÍ

Zlati?

Ž: Tři.

U: Souhlas? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jo.

U: Jeden, dva, tři. ASERTIVNÍ

Jo? INTEROGATIVNÍ

Takže to sedí. ASERTIVNÍ

Tři tři, dva dva, dva dva. ASERTIVNÍ

Tak, poradíte si s ostatním sami? DIREKTIVNÍ

Už jsme něco podobného jenom dělali, takže mohli byste. DIREKTIVNÍ

Výš, tu tužtičku. DIREKTIVNÍ

Pusťte se do práce. DIREKTIVNÍ

Když nebudete vědět, nevadí. DIREKTIVNÍ

My si to zkontrolujeme pak společně a vysvětlíme si to. DIREKTIVNÍ

Ale pusťte se do práce. DIREKTIVNÍ

No výborně, tady vidím, že to jde, tak to je skvělé. EXPRE/SATIS

Tady taky pracujete. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

Ž: A tady paní učitelko?

U: Jo, určitě, ano. EXPRE/SATIS

Fajn, no tak vy jste rychlíci. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko.

U: No, taky super. Paráda. Paráda. EXPRE/SATIS

Kde jsi teďkon Honzi? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hotovo.

U: Tak, nevykřikujeme. DIREKTIVNÍ

Šlo to? INTEROGATIVNÍ

Tak, no, tak tady nám to zase stávkuje. ASERTIVNÍ

Taaak. Jdeme na kontrolu. DIREKTIVNÍ

Viděla jsem, že jste pracovali všichni nebo že jste do měli dokonce hotové, ASERTIVNÍ

takže paráda. EXPRE/SATIS

Takže co ten druhý? DIREKTIVNÍ

Chce to někdo jít zaznačit? DIREKTIVNÍ

Ale! Okomentovat, říct, co tam dělal. DIREKTIVNÍ

Honzi, pojd'. DIREKTIVNÍ

Tak a povídej nahlas krásně a ostatní kontrolujte, jestli je to správně nebo ne.

DIREKTIVNÍ Tak já ti to dám níž. A povídej. ASERTIVNÍ

Ž: Když tady jsou, když tady je, když tady jsou dva, tak oddělíme dva a tady jsou čtyři, raz, dva, tři, čtyři

U: Ano, z druhé strany čtyři. ASERTIVNÍ

Ž: A kolik nám zbyde, zbydou nám jeden.

U: Výborně, super, Honzi paráda, děkuju. EXPRE/SATIS

Někoho dalšího vyvolej. DIREKTIVNÍ

Ž: Určitě Filipa nebo Alberta.

Ž: Ne Šimona

Ž: Doufám, že to nebudu já.

Ž: Mně je to úplně jasný, to bude Albert.

U: Tak, výborně, Vinci, EXPRE/SATIS

pojď DIREKTIVNÍ

A Vincíku, taky povídej nahlas, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem čekala, že to bude kluk.

Ž: Tady jsou tři puntíky.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: Tak tady oddělíme tři.

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: A tady jeden a zbyly nám tři xxx.

U: Výborně, skvěle Vinci, děkuju. EXPRE/SATIS

A na poslední zkus někoho vyvolat. DIREKTIVNÍ

Ž: To bude Albert.

U: Tak Pavlík, pojď, Pájo. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

Ž: xxx

Ž: xxx

Ž: Tam byli samí kluci!

U: pšt, pšt, pšt DIREKTIVNÍ

Ž: Takže, raz, dva, tři, čtyři, oddělíme čtyři, jeden tady, oddělíme jeden. Tady jsou tři, tak uděláme jeden, dva, tři.

U: Výborně, EXPRE/SATIS

souhlas? DIREKTIVNÍ

Žáci: Joo.

U: Jo, skvěle, Pájo, děkuju. EXPRE/SATIS

Paráda, můžeš se posadit. DIREKTIVNÍ

Tak, všichni to chápeme? INTEROGATIVNÍ

Všechno v pohodě? INTEROGATIVNÍ

Potřebuje k tomu něco, někdo na něco se zeptat? INTEROGATIVNÍ

U: xxx, tohle nee. EXPRE/SATIS

Kája má dotaz k tomu? INTEROGATIVNÍ

Ž: A můžeme pod to napsat i číslo kolik to je?

U: Samozřejmě. EXPRE/SATIS

My už čísla, my už čísla umíme, žejo, Helenko. ASERTIVNÍ

Takže kdo chce, tak klidně si pod to můžete psát čísla. Jo? DIREKTIVNÍ

Tady napíšu trojku, tady napíšu dvojku, tady napíšu dvojku, jo? DIREKTIVNÍ

Takže klidně, kdo chcete psát čísla můžete si pod to psát čísla. DIREKTIVNÍ

Akorát vidím, že vám se to tam moc nevěže. ASERTIVNÍ

Ž: Tady?

U: No, takovým minimalilinkatým. ASERTIVNÍ

Ž: Mně se to tam vejde.

U: Tak, jo? Takže takhle. DIREKTIVNÍ

Ž: Já už umím xxx.

U: Výborně, EXPRE/SATIS

tak si jí tam můžeš napsat. DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem si jí tam už napsal.

U: Tak, tohle jste zvládli skvěle. EXPRE/SATIS

Pojďme se mrknout na další příklad. DIREKTIVNÍ

Tak, tohle můžu smazat, že jo. ASERTIVNÍ

Ted' to smažu já, at' je to rychlovka. ASERTIVNÍ

Tak a vy už se mrkejte na další příklad. DIREKTIVNÍ

Ted' uděláme tady ten pod tím jo? DIREKTIVNÍ

Ted' nebudeme nijak přeskakovat, půjdeme na ten pod tím. DIREKTIVNÍ

Se nám to tam hezky vykrátí, takže uděláme tohle. DIREKTIVNÍ

Tak spoj, dokreslí a dopiš. DIREKTIVNÍ

Co tu máme spojovat? INTEROGATIVNÍ

Má zase někdo nápad? INTEROGATIVNÍ

Klárko? DIREKTIVNÍ

Ž: Já se nehlásím na to, ale já jsem se škrábla o tužku.

U: Ty ses škrábla o tužku? INTEROGATIVNÍ

Ukaž to. DIREKTIVNÍ

No, tak si to běž jenom opláchnout, to nic není. DIREKTIVNÍ

Tak a kdo má nápad? INTEROGATIVNÍ

Honzíku, pojď nám to vysvětlit. INTEROGATIVNÍ

Ž: Tady

U: No, skoro. Počkáme, jestli se nám to tam zjeví nebo ne. ASERTIVNÍ

Ž: Nebo se rozbila.

Žáci: Jooo, xxx.

U: Chce to trošku trpělivosti, žejo, Kubo. Xxx, zkusíme takhle. DIREKTIVNÍ

Ž: Já už to mám hotový, paní učitelko.

U: Tak, povídej. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx.

U: Zkus nahlas. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak to spojíme s dvou, ale můžeme to i s tím, jsou tam totiž dvě.

U: Jo, tak takhle, taková zajímavá úvaha. ASERTIVNÍ

Ž: anebo s desítkou.

U: Dobrý, Kubí, stačí, zatím stačí. DIREKTIVNÍ

Takže kdybychom to jenom chtěli vyzkoušet, jak na to. DIREKTIVNÍ

Ale děkuju, perfektní, moc chválím. EXPRE/SATIS

Kdybychom to chtěli jenom vysvětlit, tak spojujete počet nějakých věcí s číslem, které tam máme. DIREKTIVNÍ

Co tam máme za čísla, respektive číslice, Klári? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dvojkou, pětku, desítku a devítku.

U: Výborně. Ano, dva, pět, deset, devět. EXPRE/SATIS
Dvojku a pětku, Dominiku! DIREKTIVNÍ
Dvojku a pětku už umíme napsat, že jo. DIREKTIVNÍ
Desítku, devítku, to ještě natrénujem. DIREKTIVNÍ
Tak, zatím budeme spojovat. DIREKTIVNÍ
Takže, tady už nám Honzík něco spojil a vy spojujte dál. DIREKTIVNÍ
Máme tam ještě jablíčka, kostičky, jestli jde něco spojit, jestli jde něco spojit i s tímhle, nevím, možná, řekneme si. DIREKTIVNÍ
Máte tady krásnou bublinu, tam si můžete dokreslit, co chcete. DIREKTIVNÍ
Ale tak, abyste byli schopni to spojit s některým z těchto čísel. Jo? DIREKTIVNÍ
Tak, pracujte, já se zase mrknu. DIREKTIVNÍ
Ž: xxx
U: xxx
Ž: Joo, vy jste vlastně tady
U: Ahaaa, já jsem tady. ASERTIVNÍ
Super. EXPRE/SATIS
Ž: Mám to hotový.
U: Supr. EXPRE/SATIS
Fajn. EXPRE/SATIS
To je ono. EXPRE/SATIS
Ž: xxx
U: Prosím? INTEROGATIVNÍ
Ž: xxx
U: xxx, věřím, že to víš, máš to správně, jo? ASERTIVNÍ
Jsi šikovný, super. EXPRE/SATIS
Můžeš kdyžtak doplnit, Vinci, jo? DIREKTIVNÍ
Ž: xxx
U: Výborně, jasně! Super. Tak, můžeme? Můžeme na kontrolu?
Ž: Ou yes!
U: Tak, kdo mi spojí něco dalšího? DIREKTIVNÍ
Tak, Sári, pojd'. DIREKTIVNÍ
Tak a řekni pročs to takhle spojila. DIREKTIVNÍ
Já tam vidím jen pět kostek a tys to spojila s desítkou. ASERTIVNÍ
Ž: Protože jsem spočítala tyhle puntíky dohromady.
U: Jo tys počítala puntíky. ASERTIVNÍ
Super! EXPRE/SATIS
A těch je? INTEROGATIVNÍ
Ž: deset.
U: Výborně, skvěle, děkuju, EXRE/SATIS
posad' se. DIREKTIVNÍ
Tak, Juli. DIREKTIVNÍ
Ž: Jenže těch tam není deset.
Ž: Je.

Ž: Je jich tam dvanáct.

U: Jakou chceš, vyber si jaká se ti líbí. DIREKTIVNÍ

Tak, řekni cos spojilas a proč. DIREKTIVNÍ

Ž: Protože je tam devět jablíček.

U: Je tam devět jablíček, tak si to spojila s devítkou. DIREKTIVNÍ

Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: A jo vlastně, je jich tam deset.

Ž: devět!

U: Devět jo? INTEROGATIVNÍ

Jablíček je devět. ASERTIVNÍ

Dobře, děkuju, Juli. EXPRE/SATIS

Tak, co jsme spojili dál? INTEROGATIVNÍ

Honzí, pojd'. DIREKTIVNÍ

Kláři, dobrý? INTEROGATIVNÍ

Pokud něčemu nebudeme rozumět, tak řekněte jo. DIREKTIVNÍ

Tak proč Honzík spojil dvě pětikoruny s desítkou? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože pět plus pět je deset.

U: Souhlasíme s tím? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jooo.

U: Joo, super, výborně. EXPRE/SATIS

Takže teda dvě pětikoruny jsme spojili s dvojkou, pětkou i s desítkou. ASERTIVNÍ

Já vím, že to chtěl spojit i Kubík, že jo. ASERTIVNÍ

Ž: Jo.

U: Já už jsem ho nenechala potom. ASERTIVNÍ

Čekala jsem, jestli na to někdo přijde. ASERTIVNÍ

Výborně, Honzíku. EXPRE/SATIS

Tak, Beník ještě, na co přišel Beník? INTEROGATIVNÍ

Já už vidím, že všechno je tak nějak spojeno, ještě na něco jsme došli?

INTEROGATIVNÍ

Já vím, Klárko, ti upadne ručička. ASERTIVNÍ

Klidně se hlas třeba jakože, já to uvidím, když si položíš ruku. DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem dal pětku s tímhle.

U: Aha a proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože já jsem tam udělal pět klobouků.

U: Pět klobouků a nakreslíš nám je i na tabuli? DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem chtěla..

U: Pštt! Já se na to potom, já jsem mrkla, co tam máte, ASERTIVNÍ

máte to krásné. EXPRE/SATIS

Tak tady nám Beník udělá klobouky. Hmm. DIREKTIVNÍ

Ž: Spíš to jsou komíny na střeše.

Ž: Vypadá to tak.

Ž: Ještě kouř.

Ž: xxx

Ž: xxx

U: Výborně, děkuju, Bení. EXPRE/SATIS

Olí, jak tě napadly klobouky zrovna? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hmm, nevím.

U: Jen tak? INTEROGATIVNÍ

Dobře. Super, tak jo, paráda, EXPRE/SATIS

můžeš se posadit. DIREKTIVNÍ

Napadá někoho ještě něco, Vinci? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já jsem tam ještě něco dodělal.

U: Ještě něco? A co? INTEROGATIVNÍ

To ne, ty už tam necháme, to necháme takhle jo. DIREKTIVNÍ

To už jsme doplnili. ASERTIVNÍ

Já vím, že každý tam máte něco jiného a že byste to rádi nakreslili, každý to svoje. ASERTIVNÍ

Ale na to já se mrknu, jo? ASERTIVNÍ

Ted' už tam necháme ty klobouky. ASERTIVNÍ

Klárko, máš ještě nápad k něčemu, co už je na tabuli? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ano.

Ž: To jsem chtěla já udělat.

U: Tak pšt! DIREKTIVNÍ

Co nám tam vykouzlí Klárka? INTEROGATIVNÍ

Aaaha! ASERTIVNÍ

Ž: Protože tam těch kostek je pět! Můžeme počítat i puntíky, ale i kostky.

U: Výborně! Skvěle. EXPRE/SATIS

Je to něco.. ASERTIVNÍ

Ž: A můžu smazat tabuli?

U: Ještě ne. Je to něco podobného jak jsme měli pětikoruny, jo? DIREKTIVNÍ

Taky, dali se počítat mince, pak jsme to mohli spojit s pětkou, protože jsou to pětikoruny a pak jsme to mohli spojit s desítkou. ASERTIVNÍ

Tak jo, děkuju. EXPRE/SATIS

Ještě bych to nemazala, protože možná má ještě někdo nápad. DIREKTIVNÍ

Ž: Já ještě mám nápad. Já jsem spojila dvojku s tímhle.

U: Aaaha, super a proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože jsou tam dva puntíky.

U: Jasně, skvěle, Soni. EXPRE/SATIS

Jak tady jsme spojovali pětku s pětikorunama, že jo. ASERTIVNÍ

Tak tady dvojku jsme klidně mohli spojit s tímhle, protože na každé fotce jsou dva puntíky. ASERTIVNÍ

Výborně, skvěle, tak, děkuju Soni, EXPRE/SATIS

můžeš se posadit. DIREKTIVNÍ

Máme to ted' komplet? INTEROGATIVNÍ

Je to hotovo, celé? INTEROGATIVNÍ

Veru, ještě tě něco napadlo? INTEROGATIVNÍ

A já už myslela, že je hotovo. ASERTIVNÍ

Co tam Verunka ještě vykouzila? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že kdybychom tady udělali ještě jedno číslo, tak třeba deset a dva je dvanáct.

U: Jo ty už bys z toho kouzila takovéhle příklady, teda dobrý Veru, super, paráda!

EXPRE/SATIS

Ještě někdo má nějaký nápad? INTEROGATIVNÍ

Josífek má nápad. ASERTIVNÍ

Dominiku, naposledy! VAROVÁNÍ

Ž: Ale pak ještě třeba xxx

U: Že bys počítals jenom něco prostě. ASERTIVNÍ

Jasně, to je zajímavá myšlenka. EXPRE/SATIS

Dobře Josífk, hm, když se mi nebude chtít počítat už dál, tak xxx, dobře. ASERTIVNÍ

Co napadlo Zuzi? INTEROGATIVNÍ

Teda to jsem netušila, co jde všechno vykouzlit. ASERTIVNÍ

Xxx, pojd', Zuzi. DIREKTIVNÍ

No, co napadlo Zuzi? INTEROGATIVNÍ

Tak, pšt, poslední. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Jo, tys prostě počítala xxx a počítalas to určitě tady. ASERTIVNÍ

Jedna, dva, tři, čtyři, pět, jo? ASERTIVNÍ

Dobře Zuzi, tak jo, skvěle. EXPRE/SATIS

Tak jo, děkuju, EXPRE/SATIS

já myslím, že, pšt, že jsme to vyčerpali. ASERTIVNÍ

Ž: Nevyčerpali.

U: Ne Kubí, stejně ležiš na lavici, takže bohužel tě nemůžu vyvolat. EXPRE/SATIS

Tak, my podobných příkladů ještě budeme mít spousty, takže, ne, ne taky vykřikujete, ted' ne, bohužel. DIREKTIVNÍ

Těch příkladů budeme mít spoustu, takže ještě pamatujte si všechna ta kouzla, která s tím jdou dělat, Míšo, a necháme si to zas na příště. DIREKTIVNÍ

Moc Vás chválím, kolik jste toho vymysleli. EXPRE/SATIS

Tak, můžeš. (mazat tabuli) DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem chtěla taky.

U: Pššt, tak a už se zase pomaloučku a úplně potichoučku přesuneme dozadu.

DIREKTIVNÍ

Poprosím Kájo, nachystejte si tohle. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Bude k tomu příležitost příští hodinu. ASERTIVNÍ

Tak, posad'te se prosím ke zdi, dozadu. DIREKTIVNÍ

Taaak, nevidím, že byste byli nachystaní. DIREKTIVNÍ

Ž: Viléme, Viléme.

U: Tak každý si najděte místečko, vlezeme se hezky. DIREKTIVNÍ

Tam je spousta místa ještě. ASERTIVNÍ

Tak, abyste všichni viděli. DIREKTIVNÍ

Budeš vidět? INTEROGATIVNÍ

Copak? INTEROGATIVNÍ

Dobry? INTEROGATIVNÍ

Děje se něco? INTEROGATIVNÍ

Všechno v pohodě? INTEROGATIVNÍ

Holky, ale nevidím na Klárku. DIREKTIVNÍ

Eliško! DIREKTIVNÍ

Kláři! DIREKTIVNÍ

Klárko, ty říkáš ostatním, ať se posunou, ale sama se neposuneš. ASERTIVNÍ

Bibi, dobrý? INTEROGATIVNÍ

Děje se něco? INTEROGATIVNÍ

Copak? INTEROGATIVNÍ

Co se stalo? INTEROGATIVNÍ ř

Co se stalo? INTEROGATIVNÍ

Řekneš mi to? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Jo? Tak dobrý. EXPRE/SATIS

Takže, my jsme dlouho nekrokovali, tak si to dneska zopáknem a zítra si s tím ukážem, vlastně zítra ne. ASERTIVNÍ

Proč zítra ne? INTEROGATIVNÍ

Ž: V pondělí!

Ž: Protože je zítra státní svátek.

U: Ano, je státní svátek, v pondělí si s tím ukážeme nějaká další kouzla. ASERTIVNÍ

Ještě prosím natáhněte támhle ten pás. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, já si to s váma neukážu, já si to s váma neukážu.

U: Jo, ty ne, ale tobě to ukážem až přijdeš, jo? ASERTIVNÍ

Tak, pšt. DIREKTIVNÍ

Takže zopakujeme dneska to, co už známe. DIREKTIVNÍ

Jsmo dlouho nekrokovali, tak dneska zopáknem. DIREKTIVNÍ

Takže, mám dvě kostky, hodím a vy mi ukážete a paní učitelce taky, jak umíte krásně krokovat, jo? DIREKTIVNÍ

Takže, Beník s Josífkem zkusí jako první? DIREKTIVNÍ

Ž: Dobře.

U: Tak, stoupněte si na začátek. DIREKTIVNÍ

Kdo začne z kluků? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jindra.

U: Josífek? Dobře, tak Josífek. DIREKTIVNÍ

Tak pozor, hážu. DIREKTIVNÍ

Nikdo na to nebude šahat, dokud to opravdu nepadne a pozor na ten koberec, Kláři. DIREKTIVNÍ

Tak jedeme. DIREKTIVNÍ

Taaak, čtyři a čtyři. ASERTIVNÍ

Můžu? INTEROGATIVNÍ

Díky. EXPRE/SATIS

Tak, kdo má nápad, kolik to je? INTEROGATIVNÍ

Josífku? DIREKTIVNÍ

Ž: Osm.

U: Tak, Josífek udělá osm kroků dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk, sedm, tlesk, osm, tlesk.

Ž: devět

U: Tak dobře, Josífek si stoupne stranou a teď si to potvrdíme. DIREKTIVNÍ

Beník udělá čtyři kroky a pak ještě čtyři kroky. DIREKTIVNÍ

Holky, holky, prosím. DIREKTIVNÍ

Ž: Jeden, dva

U: Nenene, počkej, já jsem to ještě neodstartovala. DIREKTIVNÍ

Pššt! DIREKTIVNÍ

Takže, udělej čtyři kroky dopředu a pak ještě čtyři kroky dopředu, začni teď.

DIREKTIVNÍ

Všichni: jeden, tlesk, dva, tlesk, tři tlesk, čtyři tlesk, jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk.

U: Taaak, stojí kluci na stejném čísle, na osmičce? DIREKTIVNÍ

Ž: Jooooo

U: Joo, tak nám to vyšlo, paráda. EXPRE/SATIS

Ž: Neee.

Ž: Tam ale bylo tři a čtyři.

U: Bylo tam čtyři a čtyři, Klári, jo? DIREKTIVNÍ

Tak, kluci, posad'te se. DIREKTIVNÍ

Nene, já jsem říkala, že budete hezky sedět, tak, Verunka se Zuzi. DIREKTIVNÍ

Ž: Já nemám boty.

U: Tak, já zatím hážu. ASERTIVNÍ

Kluci, ale posadíte se do lavice, jestli to nebude fungovat, taak (učitelka háže)

DIREKTIVNÍ

Ž: Jenže já se nemůžu posadit, protože já nemám židli.

U: Na zemi to jde taky. ASERTIVNÍ

Tak, čtyři a dva. ASERTIVNÍ

Takže, kdo začne? DIREKTIVNÍ

Takže, Veru, kolik je čtyři a dva, dohromady? DIREKTIVNÍ

Čtyři puntíky, dva puntíky, kolik to je? INTEROGATIVNÍ

Ž: Šest.

U: Tak, zkusíme. DIREKTIVNÍ

Udělej šest kroků dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk.

U: Dobře, soustřed'te se. DIREKTIVNÍ

Tak a Zuzka udělá čtyři kroky dopředu a pak ještě dva kroky dopředu, Zuzi začni teď.

DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři tlesk, čtyři tlesk, jeden, tlesk, dva, tlesk.

Ž: tři

U: Soustřed'te se dobře! DIREKTIVNÍ

Musíte si to, Dominiku, pamatovat. DIREKTIVNÍ

Tak, stojí holky na stejném čísle? INTEROGATIVNÍ

Ž: Neeee.

Všichni: Joooo!

U: A kde Davide stojí? INTEROGATIVNÍ

Stojí obě na šestce nebo vedle šestky, ASERTIVNÍ

super, vyšlo nám to, výborně. EXPRE/SATIS

Ž: na švestce

U: Tak, posad'te se holky, opatrně, opatrně. DIREKTIVNÍ

Takže Honzík, s? DIREKTIVNÍ

Ž: se Zlatkou

U: Tak s Kájou, tak pojd'me. DIREKTIVNÍ

Takže hážu, teda, nám padají samé čtverky. ASERTIVNÍ

Tak, to už my známe, čtyři a čtyři ASERTIVNÍ

Ž: osm

U: Je kolik? INTEROGATIVNÍ

Všichni: osm

U: Takže udělej Honzíkovi osm kroků dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk, sedm, tlesk, osm tlesk.

U: Výborně, stoupni si vedle. DIREKTIVNÍ

Potvrdíme to? INTEROGATIVNÍ

Kájo udělej čtyři kroky vpřed a pak ještě čtyři kroky vpřed, začni teď. DIREKTIVNÍ

Žáci: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk.

U: Taak, stojí vedle sebe, na osmičce? INEROGATIVNÍ

Žáci: Joooo.

U: Jo, vyšlo nám to. ASERTIVNÍ

Kolik máme času? INTEROGATIVNÍ

Ž: To bylo jasný, že to je osm.

U: Jo, to je od pastelky, ASERTIVNÍ

běž to prosím vyhodit, děkuju. DIREKTIVNÍ

Tak, pozor, joo, někoho vyvolat. DIREKTIVNÍ

Tak Beník a Šimonek. DIREKTIVNÍ

Tak a já hážu, snad padne něco jiného než čtverka. ASERTIVNÍ

Pššt! DIREKTIVNÍ

Tři a jedna. ASERTIVNÍ

Kdo začne, kluci? INTEROGATIVNÍ

Tak honem někdo, nebo se posadíte. DIREKTIVNÍ

Ž: Beník, Beník.

U: Dobře, Bení, padlo nám tři a jedna, kolik je to dohromady? INTEROGATIVNÍ
Ž: Čtyři.

U: Tak, Beník udělá čtyři kroky dopředu, Bení začni teď DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk.

U: Dobře, já poprosím Beníka ještě jednou, aby se vrátil a poprosím ostatní, aby spolupracovali. DIREKTIVNÍ

Máme ruce? INTEROGATIVNÍ

Výborně, EXPRE/SATIS

tak počítáme. DIREKTIVNÍ

Beníku, udělej čtyři kroky dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk.

U: Výborně, EXPRE/SATIS

postav se vedle. DIREKTIVNÍ

Tak a co nám to Šimi padlo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři a jedna.

U: Takže Šimonku, udělej a vy se soustřed'te, ať to nepočítáte špatně. DIREKTIVNÍ

Udělej tři kroky vpřed a pak ještě jeden krok vpřed, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, jeden, tlesk

U: Výborně, EXPRE/SATIS

stojí kluci stejně? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Joooo.

U: Výborně, skvěle! EXPRE/SATIS

Tak, můžete se posadit. DIREKTIVNÍ

Tak, Sárinka se Sofi. DIREKTIVNÍ

Tak kluci, Šimonek jde si sednout vedle Dominika! DIREKTIVNÍ

Tak super, hážu. ASERTIVNÍ

Já jsem Dominiku řekla, že na to nebude nikdo šahat! DIREKTIVNÍ

Takže tady nám padla šestka a tady dvojka, tak šup, děkuji. DIREKTIVNÍ

Takže šest a dva. ASERTIVNÍ

Kolik je to puntíků dohromady, Naty? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedm

U: Tak, sedm, zkusíme, jo, šest a dva. DIREKTIVNÍ

Kdo začne? Sofi? INTEROGATIVNÍ

Tak, udělej sedm DIREKTIVNÍ

Ž: Teda osm, osm

U: Zkusíme to se sedmičkou, když jsi řekla sedmičku. DIREKTIVNÍ

Jenom poprosím trošičku dozadu, jo, Jindří? DIREKTIVNÍ

Udělej sedm kroků dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk, sedm, tlesk.

U: Sedm, dobře, postav se vedle. DIREKTIVNÍ

Tak a teď, Sári, uděláš šest kroků dopředu a pak ještě dva kroky dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest tlesk, jeden, tlesk, dva

tlesk.

U: No udělej ho. DIREKTIVNÍ

Stojí holky vedle sebe? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Neeeee!

U: Nic se neděje, tady nám to nevyšlo, ale nic se neděje. ASERTIVNÍ

Ž: Ale mně to poradil Bertík.

U: No, musíme přemýšlet vlastní hlavičkou, jo, příště? DIREKTIVNÍ

Příště sami. DIREKTIVNÍ

Aspoň vidíte, že všechno, co nám říkají kamarádi nemusí být správně. ASERTIVNÍ

Radši se spolehneme na svou hlavičku, jo? DIREKTIVNÍ

Takže, šest plus dva je? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Osm

U: Osm, výborně. EXPRE/SATIS

Můžete se holky posadit. DIREKTIVNÍ

Tak, Elenka a Hyneček nebyl ještě? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já jsem s Klárkou.

U: Jo aha, takže Elenka s Dominičkem, pojd'me. DIREKTIVNÍ

Tak, já hážu, ASERTIVNÍ

nikdo nebere kostky, DIREKTIVNÍ

no, stejně se nám neodkutálely. ASERTIVNÍ

Čtyři a tři, kolik to je? INTEROGATIVNÍ

Čtyři puntíky a tři puntíky, Veru? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hmmm

U: Čtyři a tři puntíky dohromady. ASERTIVNÍ

Kolik to je? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedm?

U: Tak, zkusíme. DIREKTIVNÍ

Takže Elenko, udělej sedm kroků dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ

No, počkej ale, stojíš na startu? INTEROGATIVNÍ

Tak, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk, sedm, tlesk.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Sofi, soustředíme se. DIREKTIVNÍ

A Dominik udělá čtyři kroky dopředu a pak ještě tři kroky dopředu. DIREKTIVNÍ

Dominičku, začni teď. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk.

U: Tak, stojí vedle sebe? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Joooo, výborně, super, to nám vyšlo.

U: Šššš, Tak Verunka s Hynečkem. DIREKTIVNÍ

Tak, pozor, jůů. DIREKTIVNÍ

Ž: Jů a hele

U: Noo zase čtyři a čtyři. ASERTIVNÍ

Tak to už budeme umět úplně DIREKTIVNÍ

Eee, Šimone! (hodil kostku spolužačce na hlavu) **DIREKTIVNÍ**

Ž: Promiň.

U: Musíte být opatrní, jo? **DIREKTIVNÍ**

Dobrá Sofi? **INTEROGATIVNÍ**

Netrefilo tě to od očička? **INTEROGATIVNÍ**

Ž: Sem.

U: Hmm, tam. **ASERTIVNÍ**

Jo, opatrně! **DIREKTIVNÍ**

Čtyři a čtyři, to už je jasné. **ASERTIVNÍ**

To je Eli? **INTEROGATIVNÍ**

Ž: To je osmdesát osm.

Ž: Osm.

Ž: Osm.

Ž: To je dvanáct.

U: Eli? **DIREKTIVNÍ**

Ž: Dvanáct.

Ž: Tři sta.

U: Šššš! **DIREKTIVNÍ**

Máme tady jenom jednu Elišku. **ASERTIVNÍ**

Ž: Sedm?

U: Čtyři a čtyři puntíky, sedm? **INTEROGATIVNÍ**

Tak si to zkusíme. **ASERTIVNÍ**

Tak, Veru, udělej sedm kroků dopředu, začni teď. **DIREKTIVNÍ**

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, pět, tlesk, šest, tlesk, sedm, tlesk.

U: Taak, stoupni si vedle, Zlati. **DIREKTIVNÍ**

Tak a Honzík udělá čtyři kroky dopředu a pak ještě čtyři kroky dopředu, Honzi, začni teď. **DIREKTIVNÍ**

Všichni: Jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři, tlesk, jeden, tlesk, dva, tlesk, tři, tlesk, čtyři tlesk.

U: Dobře, stojí stejně? **INTEROGATIVNÍ**

Všichni: Nee.

U: Nee, takže Emi. **DIREKTIVNÍ**

Ž: Má to vyjít na devítce.

U: Na osmičce. **ASERTIVNÍ**

Emi, čtyři puntíky a čtyři puntíky, když se na to podíváš, je kolik dohromady puntíků? **INTEROGATIVNÍ**

Ne sedm, ale? **DIREKTIVNÍ**

Tak osm. **ASERTIVNÍ**

Nic se neděje, EXPRE/SATIS

zkusili jsme si to. **ASERTIVNÍ**

Můžete se posadit. **DIREKTIVNÍ**

Holky nevyvolám, protože netleskaly, nespolupracovaly, holky, je mi to líto.

EXPRE/SATIS

Jo? Příště dělat, to co máme. DIREKTIVNÍ
Tak, ještě nikam nejdem, DIREKTIVNÍ
kdo ještě nebyl? INTEROGATIVNÍ
Ž: Já.
Ž: Tys byl!
U: Matoušek? DIREKTIVNÍ
Ž: Jo, Matoušek nebyl.
U: Matoušek nebyl, tak Matoušek a Alžbětka. DIREKTIVNÍ
Pojďte. DIREKTIVNÍ
Ššš, tak ale uvolněte tam místo. DIREKTIVNÍ
Honzíku, tam nemůžeme být. DIREKTIVNÍ
Zlatuška taky jde, někam na stranu. DIREKTIVNÍ
Tak pozor, poslední, hážu a nenene. DIREKTIVNÍ
Tak to máme teda závěr, jedna a jedna. ASERTIVNÍ
Děkuju, takže Alžbětka, udělej dva kroky dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ
Všichni: Jeden tlesk, dva tlesk
U: Výborně. EXPRE/SATIS
Ž: Tři, čtyři
U: Matoušku, udělej jeden krok dopředu a pak ještě jeden krok dopředu, začni teď. DIREKTIVNÍ
Všichni: Jeden, tlesk, jeden, tlesk.
U: Stojí stejně? INTEROGATIVNÍ
Všichni: Jo, jo!
U: Výborně. EXPRE/SATIS
Ž: Takovej závěr.
U: Tak si můžete zatleskat. EXPRE/SATIS
Taak, poprosím Natálku, aby se postarala o krokovací pás, jestli si vybereš ještě kamaráda. DIREKTIVNÍ
Vy ostatní, moc vás chválím, šlo vám to parádně, EXPRE/SATIS budeme, Davide!!! DIREKTIVNÍ
Ty se běž posadit rovnou! DIREKTIVNÍ
Budeme příští týden pokračovat. DIREKTIVNÍ
Ted'kon si sbalíte, nachystáte si prvouku a půjdete ven. DIREKTIVNÍ.

DIREKTIVNÍ: 245 výpovědí
EXPRE/SATIS: 68 výpovědí
ASERTIVNÍ: 109 výpovědí
INTEROGATIVNÍ: 101 výpovědí
VAROVÁNÍ: 1

ZŠ2 – 1. třída

1. vyučovací hodina – Český jazyk

(začíná hodina, žáci si stoupají)

U: (cinká na zvoneček) Zamkneme pusinku, ať se můžeme pozdravit. DIREKTIVNÍ

Soni. Vaší, pusinka je zamčená. DIREKTIVNÍ

Tak, Emilko ruku dolů. DIREKTIVNÍ

Tak, dobrý den, posaďte se. DIREKTIVNÍ

Soni, copak jsi potřebovala? INTEROGATIVNÍ

Ž: Kolikátého dneska je.

U: Tak mi to řekneš? INTEROGATIVNÍ

Ž: třináctého prosince

U: kolikátého? INTEROGATIVNÍ

Ž: štrináctého

U: třináctého? Je to pravda? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jooo!

Ž: xxx

Ž: To jsem dostal xxx.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Aničko? DIREKTIVNÍ

Ž: To, na tabuli máš vzkaz.

U: Ahaaa, na tabuli máme vzkaz. ASERTIVNÍ

A co v tom vzkazu bude? INTEROGATIVNÍ

Žáci: to perooo. perooo

U: Tak si to přečtem? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Joo

U: Tak jo. ASERTIVNÍ

U: Mílo, něco potřebuješ? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tady je nová učitelka, paní asistentka.

U: Ano, máme tady novou paní učitelku, která se na nás přišla podívat. ASERTIVNÍ

A přišla se podívat, jak už krásně umíme číst. ASERTIVNÍ

Takže se musíte snažit, abyste předvedli, že opravdu nám to už jde. DIREKTIVNÍ

A i to psaní, že už nám krásně jde. ASERTIVNÍ

Protože už dostáváme svoje pera, vid' Vincíku ASERTIVNÍ

Ž: Jo.

U: Takže, já otevírám dopis, ahaa, tak mám tam jednoho kluka a mám tam jednu holčičku. ASERTIVNÍ

Tak začneme tou holčičkou jo? ASERTIVNÍ

Takže, mám tady, že svoje první pero by měla dostat Anička. ASERTIVNÍ

Ž: Cooo?

U: Aničko, pojd' si vybrat. DIREKTIVNÍ

Anička se moc zlepšila v psaní, určitě jí to s novým perem půjde taky tak krásně. ASERTIVNÍ

Vytáhni jedno pero. DIREKTIVNÍ

A pak tady máme taky ještě teda jednoho kluka. ASERTIVNÍ

A bude to Honzík. ASERTIVNÍ

Ž: Cožeee?

Ž: Já dostal nový pero?

Ž: xxx

U: Tak joo, tak vidíme, že Mikuláš dodržel, to, co říkal, že nám každý den pošle dopis. ASERTIVNÍ

A my dneska začneme písankou abyste mohli svá nová pera vyzkoušet a zároveň je to šance i pro ostatní, abyste, abyste se snažili a třeba zítra tam bude vaše jméno, jo?

DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Tak, Vaší, ty myslíš, že tam zítra bude tvoje jméno? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

Ž: Já myslím, myslím, že už bych tam třeba po týdnu to pero mít mohla.

U: Aha, tak super. EXPRE/SATIS

Tak Aničko, nebudeme se ale na Honzíka otáčet. DIREKTIVNÍ

A my si stoupneme, připravíme prstíky, Pét'ó. DIREKTIVNÍ

Všichni: Ťuká, ťuká, deštítk, na široký deštník. Ťuká, ťuká prstíkem, kdo je pod tím deštníkem? To jsem já, panenka, točí se mi sukénka. Běžím, běžím k sluníčku osušit si sukničku.

U: Výborně, tak, krásně mně ukažte, jak sedíme, jak máme narovnaná záda.

DIREKTIVNÍ

Tak a my si otevřeme písanku, na straně 22. DIREKTIVNÍ

Ž: cooo?

Ž: cooooo?

Ž: xxx

U: Tak, Honzíku, Honzíku, zeptám se tě, co máme za písmenko na straně 22?

INTEROGATIVNÍ

Ž: S

U: Písmenko S, výborně. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

Ž: Tak to bude těžký.

Ž: xxx

U: Tak, takže všichni už máme a my to písmenko S jsme už trošičku nacvičovali, když jsme měli uvolňovací cviky. ASERTIVNÍ

Protože jestli si vzpomínáte, byl tam lísteček, který vypadal skoro jak to naše písmenko S, vzpomínáš, Joný? INTEROGATIVNÍ

Ž: Joo a bylo to v starý písance.

U: Ano, bylo ve staré oranžové písance, přesně tak. EXPRE/SATIS

Takže, to písmenko S není moc jednoduché a musíme si dávat pozor, jak ho píšem.

DIREKTIVNÍ

Já na chvílku zhasnu, abyste to viděli. ASERTIVNÍ

Ž: xxx

Ž: Já zvládnou číst po tmě.

Ž: I já.

U: Takže, podívejte se. DIREKTIVNÍ

V prvním řádku budeme nacvičovat pouze takovou tu čárku, ano? DIREKTIVNÍ

Aby měla správný sklon. ASERTIVNÍ

A odkud začínáme? INTEROGATIVNÍ

Odsoda ASERTIVNÍ

Všichni: Nahoru.

U: Je to důležité, protože na to rovnou naváže, tady ta polovina lístečku, ta kapička. ASERTIVNÍ

Takže my pojedeme nahoru a pak pěkně do té kapičky, nahoru a do té kapičky.

DIREKTIVNÍ

Vezmeme si tužku a zkusíme si to Soni nejprve ve vzduchu. DIREKTIVNÍ

Takže, společně jedeme. DIREKTIVNÍ

Nahoru a kapičku a ještě jednou, nahoru a kapičku, a ještě jednu nahoru a kapičku.

DIREKTIVNÍ

Výborně. EXPRE/SATIS

Tak, nejprve si každý pětkrát obtáhne vzor nahoře a pak začneme psát celou stránku.

DIREKTIVNÍ

Ž: Celou?

U: Ano, píšeme pomalu, dáváme si na tom záležet. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Už to Honzí, nepotřebuješ vidět, už se na to koukáš u sebe, takže si to porovnej.

DIREKTIVNÍ

Tužku chytíme, tak jak máme, kdo má pero, tak si ho krásně chytne, nožky na zemi, sedíme rovně. DIREKTIVNÍ

U: Tak Kájo, copak? INTEROGATIVNÍ

Ž: Mám napsat celý nebo jenom půlku?

U: Ano, celý. ASERTIVNÍ

Ž: xxx

U: Tady tu stránku, ano, děláme stránku 22. DIREKTIVNÍ

Ž: A celou?

U: Ano, celou, podle svého tempa. ASERTIVNÍ

U: xxx

Ž: xxx

U: Vaší. DIREKTIVNÍ

U: Kubí, máš ořezanou tužku? INTEROGATIVNÍ

Ne, nenene, běž si ji ořezat. DIREKTIVNÍ

Se mi zdá, že by mohla být o trošku víc, běž si ji ořezat, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Hm

Ž: xxx

U: Dobře, dobře, utíkej. DIREKTIVNÍ

U: Vojtí. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Tak, nespěcháme, je to docela těžké, Dorotko, zasuň se. DIREKTIVNÍ

Ž: Vždyť to není těžký!

U: Kájo, to je dobře, jestli to pro tebe není těžké, ale pro někoho třeba může být, tak si na tom musíme dát záležet. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: xxx

Ž: Paní učitelko, já si jdu půjčit gumu.

U: Jo. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: xxx

U: Krásně, to se ti s ní bude psát. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: Eli, pšt. DIREKTIVNÍ

U: Honzí, DIREKTIVNÍ

U: Vem si krásně tužku, DIREKTIVNÍ

já si myslím, že to máš pěkné. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

Ž: Já to vždycky pokašlu.

U: Krásně, přesně tak. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: To nevadí. Tak to další se povede lépe. EXPRE/SATIS

Ž: Já to vždycky pokazím.

Ž: To je nějaký prudčí.

U: xxx

Ž: xxx

U: V pořádku, xxx to nechci. ASERTIVNÍ

Ž: Mně se to povede.

U: Vaší, když se to nedaří, obtáhnu znovu vzor, tohle si vezmu do ruky. DIREKTIVNÍ

Ž: A ještě stovku.

U: Honzí, nevyrušuj. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

Ž: Paní učitelko, xxx.

U: Dobře, tak já myslím, že už jsi to nacvičil dostatečně, EXPRE/SATIS tak zkus tenhle řádek. Zkus xxx. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Prosím? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

Ž: Já myslěla, jestli xxx

Ž: Nemáme náhodou dělat něco jiného?

Ž: xxx

Ž: To vůbec nevypadá jako písmeno S.

U: Honzí! DIREKTIVNÍ

U: Pokračuj, jo? Pěkně, to písmenko S, od shora až dolů xxx. DIREKTIVNÍ

U: Taaak. EXPRE/SATIS

U: Krásně si sedni, taak. DIREKTIVNÍ

U: Honzííí! DIREKTIVNÍ

Vždyť to je semka. DIREKTIVNÍ

Semka, aby to bylo na stejném místě. DIREKTIVNÍ

Hele, a to je ono! EXPRE/SATIS

Podívej se, to je krásné S, to se mi líbí. EXPRE/SATIS

Tak super, EXPRE/SATIS

další řádek, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Elí?

Ž: xxx

U: Soní? Výborně! EXPRE/SATIS

U: Aničko, xxx. DIREKTIVNÍ

U: Výborně, Viléme. EXPRE/SATIS

U: Ruka tady a kapička. DIREKTIVNÍ

Ž: To vůbec nevypadá jako S.

U: Nenenene, negumujeme. DIREKTIVNÍ

U: Je to krásný, moc se mi to líbí, Vilí. Vilí, koukni na mě, vždyť je to hezké, proč pláčeš, Vilí. EXPRE/SATIS

Zkusíme to znovu, jsme tady, abychom to potrénovali, v klídečku. DIREKTIVNÍ

U: Filí, super, tak mazací tabulku. DIREKTIVNÍ

To je v pořádku, tos škrtl, na to se vůbec koukat nebudu, EXPRE/SATIS

tak mazací tabulku a můžeš. DIREKTIVNÍ

Vilí, Toní, tak co, jak se nám to dařilo? INTEROGATIVNÍ

U: xxx

U: Docela jo. ASERTIVNÍ

Ž: ššššš

Ž: aaaaa

U: Maru, tak, nooo, docela dobré vid'. EXPRE/SATIS

Tak mazací tabulku a zkus mi to ještě ukázat na mazací tabulce. DIREKTIVNÍ

U: Tak výborně, tak vidíš, pomalu dokončujeme. EXPRE/SATIS

Zvedne ruku, kdo potřebuje ještě čas na psaní, na psaní v písance. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, xxx.

Ž: Paní učitelko, Vilém brečí.

U: Já vím. Vildo, co je? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Zkusíme to spolu? DIREKTIVNÍ

Ž: Správně, uvolníme ruku, proklepáme.

Ž: Kryštofe

U: Mílo, výborně, EXPRE/SATIS

mazací tabulku. DIREKTIVNÍ

**U: Tak, písanku zavřeme, DIREKTIVNÍ
výborně, EXPRE/SATIS**

mazací tabulky taky. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to nestih.

U: V pořádku, EXPRE/SATIS

kdo to nestihl, kdo dopisuje řádek, v klidu si ho ještě dopíše. DIREKTIVNÍ

Kristý, ty už máš napsáno? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já už jo.

U: Výborně, xxx, skvěle. EXPRE/SATIS

U: A, já jsem si tady pro nás připravila kartičky, ASERTIVNÍ

abychom si ověřili, jak nám to čtení slabik půjde. DIREKTIVNÍ

Takže, všichni si stoupneme, kdo píše, tak si v klidu ten řádek dopíše, xxx.

DIREKTIVNÍ

U: Tak Vilí, ty už se nad tím nemusíš trápit ano? EXPRE/SATIS

Takže, já vám teď vysvětlím, jak to bude. ASERTIVNÍ

Budu vám ukazovat kartičky, na kterých jsou slabiky. ASERTIVNÍ

Každý bude mít jednu kartičku, kterou přečte. DIREKTIVNÍ

Takže, začneme Filipem a pojedeme takovýho hada. DIREKTIVNÍ

Dáváme pozor, kdo přečte správně, tak si sedne. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

Ž: xxx

Ž: xxx

U: Kájo DIREKTIVNÍ

Ž: Lů

U: Jakže? INTEROGATIVNÍ

Ž: Lů

U: To není L, co je to za první písmenko? INTEROGATIVNÍ

Ž: Mů.

U: Mů, skvěle. EXPRE/SATIS

U: Viky? DIREKTIVNÍ

Ž: So.

U: Mílo DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Nahlas. DIREKTIVNÍ

Ž: Hů.

U: Viky, můžeš si sednout. DIREKTIVNÍ

Pét'o? DIREKTIVNÍ

Ž: Pa.

U: Filípku. DIREKTIVNÍ

Ž: Péé.

U: Tomí DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Vaší DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Dorotko DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Joný DIREKTIVNÍ

Ž: Pé

U: Honzík DIREKTIVNÍ

Ž: eeh, Lo

U: Skvěle, sedni si. EXPRE/SATIS

Ž: Me.

Ž: Sá.

U: Tak, Štěpi DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Soní DIREKTIVNÍ

Ž: Se

U: Emi DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Aničko DIREKTIVNÍ

Ž: Lá

U: Vojto DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Honzík DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Výborně, to nám to čtení krásně jde. EXPRE/SATIS

A my si otevřeme slabikář na straně devět, tak, strana devět, slabikář. DIREKTIVNÍ

Ž: Ale strana devět, to jsme dělali

Ž: Já nevím, kde jsem.

Ž: Já jsem tady

U: (cinká na zvoneček) Strana devět a my se podíváme na cvičení jedna. DIREKTIVNÍ

Viky, co máme dělat? INTEROGATIVNÍ

U: (cinká na zvoneček) pusinka je zamčená, dokonce slyšíme, Honzí, sedni si, ať z té židle nepadneš. DIREKTIVNÍ

Tak, Dori, Dorotko, máme tam obrázky, co budeme asi doplňovat do těch oranžových rámečků? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Slabiky, výborně, EXPRE/SATIS

budeme doplňovat společně a budeme to i psát na tabuli. DIREKTIVNÍ

Co máme Dorí na prvním obrázku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tarantule

U: A obecněji bychom to řekli jak? INTEROGATIVNÍ

Ž: Pavouk

U: Pavouk, tak vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: Pa-vouk

U: Dorotko, jaká bude první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: Pa

Ž: A mám to tam napsat nebo xxx?

U: Napsat, ať si to uděláme trošičku těžší. DIREKTIVNÍ

U: Rozí, od shora dolů. DIREKTIVNÍ

U: Tak a dáváme si pozor, jak to P píšeme, protože Dorí, koukej, P píšeme od shora dolů a oblouček. DIREKTIVNÍ

Nepíšeme to takhle, to není P, to je ošklivý P. EXPRE/SATIS

Tak, dáváme si na to pozor, všichni si do prvního oranžového rámečku doplníme Pa.

DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Dobrý Dori, to je dobrý. EXPRE/SATIS

U: Tak Šimi, co máme na obrázku pod tím? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

Ž: Já se jich bojím.

U: Neboj, to je vedle na obrázku. ASERTIVNÍ

Takže, Šimon říká, Kájo, že na druhém obrázku máme pánev. ASERTIVNÍ Vytleskáme.

DIREKTIVNÍ

Všichni: Pá-nev

U: Šimi jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: xx

U: Jakže? INTEROGATIVNÍ

Ještě jednou to vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: Pá-nev

U: Jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: Pá

U: Pá, výborně, EXPRE/SATIS

pojd' nám to doplnit. DIREKTIVNÍ

Dáváme pozor, na délku. DIREKTIVNÍ

Ž: Dlouhý á.

U: Máme pá, tak doplníme. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, to je stejný pa a pá, akorát, že tohle je dlouhý.

U: Přesně tak, Viktorko. EXPRE/SATIS

Tak, výborně Šimi. EXPRE/SATIS

Tak, Soni, co máme na dalším obrázku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Letadlo

U: Letadlo, vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: le-ta-dlo

U: Soni, jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: Le

U: Tak, pojd' nám doplnit. DIREKTIVNÍ

Kryštů, doplňuješ?

Ž: xxx

U: Tak, teď jsme tady. ASERTIVNÍ

U: Kájo? DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Kájo, co máme na čtvrtém obrázku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Léky

U: Léky, Filí, vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: Lé-ky

U: Tak, Kájo, jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: Lé

U: Pojd' nám doplnit. DIREKTIVNÍ

U: Super, Kristý, doplňuj. DIREKTIVNÍ

Ž: Le

Ž: Léé

Ž: Kryštof to má.

U: Super, tak Filí, co máme na dalším obrázku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Myši

U: Myši, tak všichni vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: My-ši

U: Filí, jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Ž: My

U: My a já vám prozradím, že tady bude tvrdé y, ano? ASERTIVNÍ

Takže kdo tam napsal měkké, tak místo měkké bude tvrdé. ASERTIVNÍ

Filí, pojd' nám to doplnit. DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem napsal ypsilon.

U: Taks to napsal naprosto správně. EXPRE/SATIS

Ž: Já jsem napsal ypsilon.

U: Vždyť to je správně. EXPRE/SATIS

Ž: Tam byl ten pavouk, vid'.

Ž: xxx

U: Tak to není správně. EXPRE/SATIS

Protože u slova léky, je jaké e? INTEROGATIVNÍ

Vždyť to máš správně Honzíku, co to povídáš? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já jsem to opravil.

U: Tak si sedni. DIREKTIVNÍ

Tak, výborně, super. EXPRE/SATIS

A Matěji, co máme na posledním obrázku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Mýdlo

U: Výborně, EXPRE/SATIS

vytleskáme. DIREKTIVNÍ

Všichni: Mý-dlo

U: Jaká je první slabika? INTEROGATIVNÍ

Všichni: mý

U: Pojd' nám doplnit DIREKTIVNÍ

a tady vám prozradím, že ve slově mýdlo se také píše tvrdé y. ASERTIVNÍ
Také tam napíšeme ypsilon, takže Matěji, doplníme správně. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: To je dobře. EXPRE/SATIS

Ž: ysilonek

Ž: ysilonek

Ž: ypsi, ypsi

U: Tak, výborně, super, EXPRE/SATIS

koukáme na tabuli a čteme, co jsme doplnili. DIREKTIVNÍ

Všichni: pa, pá, lé, le, my, mý

U: Výborně, je potřeba rozlišovat, jaké tam máme slabiky. DIREKTIVNÍ

Máme všichni doplněné? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Jooo!

U: A my se podíváme na cvičení, které jsme už četli včera, takže věřím, že nám všem půjde. DIREKTIVNÍ

Čteme společně, já poslouchám, koukám se a ukazuju. DIREKTIVNÍ

Všichni: lá-me, lá-má, lí-pa, lí-po, lé-pa

U: Soni, trochu pomaleji, ať ostatní stíhají, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Pepa

Všichni: pí-pa, vá-lo, má-lo, pá-lí, pa-se

U: Kryštů, čti s námi teď jo? DIREKTIVNÍ

Ať tady v tom nemáme guláš. DIREKTIVNÍ

Já pak neslyším, kdo co čte a jestli je to správně. ASERTIVNÍ

Tak pokračujeme. DIREKTIVNÍ

Všichni: pa-se, mi-lá, mí-la, mí-le, mu-le, pá-lí, pu-sa, po-le, má-lo, lé-pe, le-pí, pí-le, pi-la, so-la, so-lí

U: Alexi DIREKTIVNÍ

Všichni: lí-sa, lí-sá, ma-so, má-me

U: Dorotko DIREKTIVNÍ

Všichni: su-lí, su-pí

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko?

U: Ano, Viktorko? DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem tam slyšela, že na to solo tam říkali místo toho sole.

U: Tak, místo solo? INTEROGATIVNÍ

Tak solo, co to znamená solo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že sám.

U: Ano, že hraje sám, že zpívá sám, že má solo ASERTIVNÍ

Ž: My jsme na sboru měli solo.

U: Ano, znáte to třeba ze sboru, kde jste zpívali solo. ASERTIVNÍ

Tak super. EXPRE/SATIS

Já poprosím Viktorku, aby mi ve cvičení tři přečetla první větu. DIREKTIVNÍ

Ž: Malá

U: První věta ve cvičení tři, Viky. DIREKTIVNÍ

Ž: No.

U: Viky, máme cvičení tři a ty mi přečteš první větu. DIREKTIVNÍ

Ž: Malá

U: Ale celou větu. DIREKTIVNÍ

U: Šimi, řekneš mi, jak poznáme větu? INTEROGATIVNÍ

Čím věta začíná a čím věta končí? INTEROGATIVNÍ

Ž: No, začíná velkým písmenem a končí tečkou.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Viky, přečteš mi větu? DIREKTIVNÍ

Ž: Malá Míla.

U: Celou, celá jedna věta. DIREKTIVNÍ

Ž: Jo. Malá Míla byla sama x.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Soni, druhou větu. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx maso málo.

U: Matěji, třetí větu. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Honzík, poslední větu. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Celou větu, Kryšo. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Ale já si myslím, že tam vzadu tě nikdo nemohl slyšet. ASERTIVNÍ

Ještě jednou Honzí, a víc nahlas, aby tě slyšela i Viktorka. DIREKTIVNÍ

Hele, ale neuslyšíme Honzika, Dori, když budeme povídat. ASERTIVNÍ

Už to je? INTEROGATIVNÍ

Tak Honzík mi to přečte ještě jednou, tu poslední větu. DIREKTIVNÍ

Poslední větu Honzí, jo, v tom cvičení tři. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Celou větu Honzí, teď jsme si říkali, že věta začíná velkým písmenem a končí tečkou. DIREKTIVNÍ

Aničko, dokážeš mi přečíst poslední větu v tom cvičení? DIREKTIVNÍ

Ž: Pusa.

U: Pu-su. ASERTIVNÍ

Ž: Pusu si Ela myla.

U: Pusu si Ela myla. ASERTIVNÍ

U: Tak, my v tom cvičení máme vyznačená slovíčka modře, červeně, fialově a zeleně. ASERTIVNÍ

A teďka všichni poslouchají, protože to řeknu pouze jednou. DIREKTIVNÍ

Naším úkolem bude ta slovíčka, co máme vyznačená barevně, najít v rámečku ve cvičení pět a podtrhnout stejnou barvou, jako jsou vyznačená. DIREKTIVNÍ

Takže tady je třeba slovíčko pi-la. ASERTIVNÍ

Soni jakou to má barvu? INTEROGATIVNÍ

Ž: modrou

U: Modrou, takže já se podívám do tady toho rámečku, najdu tam slovo pila a podtrhnu to modře. ASERTIVNÍ

Ž: Aha!

U: Pustíme se do toho. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx.

U: Dobře. EXPRE/SATIS

Žáci mluví přes sebe (při samostatné práci)

U: Honzí, chápem? INTEROGATIVNÍ

U: Kolik celkem podtrhneme těch slov teda? INTEROGATIVNÍ

Dokáže mi to někdo říct, Šimi? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedm

U: Super, sedm slov, ano. EXPRE/SATIS

Ž: Já nemůžu najít to malá. Já nemůžu najít.

U: Viky, určitě tam někde je. ASERTIVNÍ

Já třeba ho vidím. ASERTIVNÍ

Zkus si to přečíst ještě jednou. DIREKTIVNÍ

A našla jsi už slovo pila? INTEROGATIVNÍ

Ale malá přeci není, přece xxx. ASERTIVNÍ

Tohle je barevné. ASERTIVNÍ

Pila je modře. ASERTIVNÍ

Vezmeme si modrou. DIREKTIVNÍ

A jaké slovo máme podtrhnout? INTEROGATIVNÍ

Ž: Pila.

U: Pila, kde ho máme podtrhnout? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Jaké další slovo máme podtrhnout? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sama.

U: To není barevné. ASERTIVNÍ

Ž: Solí.

U: Soni, a jakou barvou ho podtrhneme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Červenou.

U: Skvělý. EXPRE/SATIS

U: Hledáme Kristý, jo? DIREKTIVNÍ

U: Ježiš, tys tam nechala nohu, ta má být pod stolem. DIREKTIVNÍ

Tak, jaké slovo podtrháváme? INTEROGATIVNÍ

Ž: To tam vůbec není.

U: Ale je, já si myslím, že Jonáš by ti dokázal poradit. ASERTIVNÍ

Žáci mluví přes sebe

Rozhlas: xxx, omlouvám se, že ruším konec hodiny, měla bych tři zprávy. Teď, druhou vyučovací hodinu je olympiáda v angličtině pro šesté a sedmé třídy, v jídelně U1. Druhá zpráva, tamtéž bude olympiáda pro osmé a deváté třídy v pátek první vyučovací hodinu. Zkusím ještě v pátek před vyučováním připomenout. Poslední zpráva, prosím všechny

účastníky zájezdu do Anglie, teda do Skotska, aby se dneska o první velké přestávce shromáždili před keramikou, potřebujeme udělat skupinky po čtyřech kvůli ubytování. Děkuju, přeju hezký den.

Ž: To byla paní učitelka na keramiku.

U: Ještě někdo to má? Šimi? INTEROGATIVNÍ

Ž: Už to mám.

U: Tak, my si dáme ještě rychlou kontrolu na tabuli. DIREKTIVNÍ

Takže, slovíčko první pila, Fando, pojd' mi podtrhnout. DIREKTIVNÍ

Tak, ostatní kontrolují, jestli to mají správně. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to hledám.

U: Doroko, tak hledej, v klídečku. DIREKTIVNÍ

U: Super, EXPRE/SATIS

**můžeš ho klidně zakroužkovat, at' to všichni vidí, DIREKTIVNÍ
výborně. EXPRE/SATIS**

Tak, Šimi, pojd' na slovo solí. Pojd'. DIREKTIVNÍ

Ž: Já ti poradím.

U: Honzík xxx půjde na slovo maso. DIREKTIVNÍ

Štěpi.

Ž: Já ti poradím.

**U: Slovo maso. Kdo nemůže najít, kouká na tabuli, protože to tam píšem, jo, Dori.
DIREKTIVNÍ**

U: Ššš DIREKTIVNÍ

Ž: Už nám zvoní.

U: Já poprosím Matěje, pojd' na slovo málo. DIREKTIVNÍ

Aničko, Aničko, Aničko.

U: Tak, slovo málo. ASERTIVNÍ

Ž: červený

U: Matěji, červeně, má-lo. DIREKTIVNÍ

Ššš DIREKTIVNÍ

Ž: Vincente, já nemám tužku.

U: Elí, Vaší. DIREKTIVNÍ

Tak, slovo málo. Filí, dokázal bys Matějovi poradit? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ale já xxx

U: Tak pojd' prvně poradit Matějovi. DIREKTIVNÍ

Ž: A můžu pak ještě udělat něco jinak?

U: Můžeš. DIREKTIVNÍ

Tak, ještě to zkontrolujeme, jak to máme. DIREKTIVNÍ

Tak, Maty, super. EXPRE/SATIS

A Filípku, další slovo, které najdeš je pálí. DIREKTIVNÍ

A podtrhni to černou barvou, slovo pálí. DIREKTIVNÍ

Jonáš půjde na slovo pusa a Vašík přestane tou pusou povídat. DIREKTIVNÍ

Jony, slovo pusa. DIREKTIVNÍ

A Vašík se připraví na poslední slovo, které podtrhne zeleně. DIREKTIVNÍ

A jaké je to Vaší, slovo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Je to, je to

U: Je to slovo myla, myla. ASERTIVNÍ

Tak Vaší, pojd', poslední slovíčko. DIREKTIVNÍ

Tak mají všichni hotové. ASERTIVNÍ

Vaší myla, super. EXPRE/SATIS

Tak, kdo našel sedm slov v rámečku, zavře si slabikář a má přestávku. DIREKTIVNÍ

Ž: yes!

Ž: joo!

DIREKTIVNÍ: 163 výpovědí

EXPRE/SATIS: 53 výpovědí

ASERTIVNÍ: 51 výpovědí

INTEROGATIVNÍ: 57 výpovědí

2. vyučovací hodina – Matematika

U: (cinká zvonečkem) Tak, Anička se otočí na mě, DIREKTIVNÍ

Honzík zamkne pusou. DIREKTIVNÍ

Na lavici je penál a matika. DIREKTIVNÍ

Rozhlas: Pozor, pozor, důležité hlášení, prosím žáky ze 7.B, kteří teď mají mít dějepis, aby si přišli vyzvednout vyučujícího na vedení. Ještě jednou opakuji. Prosím žáky ze 7. B, kteří teď mají mít dějepis, aby si přišli vyzvednout vyučujícího na vedení. Děkuji.

(paní učitelka během obchází žáky a kontroluje DÚ)

U: Viky, úkol. DIREKTIVNÍ

Ž: Nemám úkol.

U: Jak nemáš úkol, otevři stranu, kde byl úkol. DIREKTIVNÍ

Tak, máš úkol, ty jseš kecka. ASERTIVNÍ

Podívej se, máš úkol. DIREKTIVNÍ

Tak, otevřeme stranu 49, tam, kde jsme měli domácí úkol. DIREKTIVNÍ

Ž: 48?

U: Joný, Honzí, co to tady vidím? INTEROGATIVNÍ

Ž: Oni nemají domácí úkol?

U: Taak, co jsme si říkali, když nemáme domácí úkol? INTEROGATIVNÍ

Ž: Omlouvám se, že jsem zapomněl domácí úkol.

Ž: Omlouvám se, že jsem zapomněl domácí úkol.

U: Dobře. Tak, kluci, do zítřka dodělat jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, já jsem ještě nedostala razítko.

U: Fakt? Tak na tebe jsem zapomněla. ASERTIVNÍ

Ž: Nevadí.

U: Tys to neměla, Soni, otevřený. ASERTIVNÍ

Tak, výborně. EXPRE/SATIS

Byl nějaký problém v domácím úkolu nebo všechno bylo jasné? INTEROGATIVNÍ

Šimi? DIREKTIVNÍ

Ž: xxx.

U: Na to dáváme pozor, s tou čtyřkou trošku bojujeme. DIREKTIVNÍ

Dobře, takže, vyndáme si kartičky, které máme v košíku, kde jsou čísla. DIREKTIVNÍ

U: Jony. DIREKTIVNÍ

Filí. DIREKTIVNÍ

Tak, připravíme kartičky DIREKTIVNÍ

(cinká na zvoneček)

Kartičky jsou připravené. ASERTIVNÍ

Mílo? DIREKTIVNÍ

Ž: Já ty kartičky nemám.

U: To já ale nevím, kam sis je dal, každý je má mít v košíku, Mílo, hledej. DIREKTIVNÍ
Šimi? DIREKTIVNÍ

Ž: Já nemám, já nemám trojku, paní učitelko, tak si ji budu muset asi vyrobit.

Ž: xxx.

U: Honzí, Šíma tady měl zajímavý dotaz a tys protože jsi povídal určitě neslyšel, vid'?
DIREKTIVNÍ

Tak, Šímo, šestku a devítku poznáme podle té tečky, která tam je, protože víme, že ta tečka má být vždycky dole, vždycky dole. ASERTIVNÍ

A podle toho rozlišíme šestku a devítku. ASERTIVNÍ

A já vám teď řeknu, co budeme dělat, Honzík zamkne pusou a já budu tleskat a podle toho, kolikrát tlesknu, tak zvednete kartičku s číslem, kolikrát jsem tleskla.

DIREKTIVNÍ

Je to jasné? INTEROGATIVNÍ

Připravíme se, posloucháme. DIREKTIVNÍ

U: Šimi, kolikrát jsem tleskla? INTEROGATIVNÍ

Ž: Čtyřikrát.

U: Výborně, kdo má čtyřku, má to správně. EXPRE/SATIS

Všichni: jooo, yes, yes!

U: Pokračujeme, teď to bude těžší, posloucháme. DIREKTIVNÍ

Můžu? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo, jo.

U: Ššš

U: Viky, kolikrát jsem tleskla? INTEROGATIVNÍ

Ž: šestkrát?

U: Šestkrát, výborně. EXPRE/SATIS

Všichni: jooo, yees!

U: Ššš, pokračujeme. DIREKTIVNÍ

Ani, Aničko. DIREKTIVNÍ

Tak, posloucháme, teď to bude ještě těžší. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak to je jednoduchý.

Ž: Easy.

Ž: Easy dvakrát.

U: Kájo, kolikrát jsem tleskla? INTEROGATIVNÍ

Ž: sedmkrát.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: jooo!

U: A teď to bude nejtěžší, dáváme pozor. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak to je lehký!

Ž: Deset.

U: Fando, kolikrát jsem tleskla? INTEROGATIVNÍ

Ž: Devětkrát.

U: Devětkrát, naprosto správně. EXPRE/SATIS

Ž: yes, yes.

Ž: joooo!

U: (cinká na zvoneček) Gratuluji tomu, komu se to tak pěkně povedlo, kdo to všechno měl správně. EXPRE/SATIS

Karty uklidíme a vezmeme si učebnici. DIREKTIVNÍ

Žáci křičí přes sebe.

U: (cinká na zvoneček) A teďka, všichni dávají pozor. DIREKTIVNÍ

Všichni mají otevřenou učebnici na straně 41. DIREKTIVNÍ

A nejprve, než se do ní vrhneme, tak koukáme na mě, teď. DIREKTIVNÍ

A je to hrozně, hrozně důležitý a těžké, takže dáváme pozor. DIREKTIVNÍ

Protože, my jsme včera dělali pracovní listy, kde jsme vlastně měli, ty obrácené pyramidy a sčítali jsme dohromady. ASERTIVNÍ

Ale, já jsem si všimla teda, že někdo v tom má ještě trošku guláš a není mu to úplně jasné. ASERTIVNÍ

Ž: Třeba já.

U: A nám už se ty pyramidy začínají ztěžovat, začínají být těžší, tak nechci, abyste v tom dělali chybičky, tak si to ještě pořádně jednou vysvětlíme. ASERTIVNÍ

Anežko, strana 49, čtyři, devět a dávej pozor. DIREKTIVNÍ

Takže, všichni koukáme na tabuli. DIREKTIVNÍ

Nikdo nic zatím nečmárá. DIREKTIVNÍ

Jak jsme si říkali, máme dvě misky a ty misky sypeme dohromady do jedné obrovské mísy, sčítáme to, dáváme to dohromady. DIREKTIVNÍ

Kájo, nikdo nic nepíše. DIREKTIVNÍ

Ž: Vždyť já nic nepíšu.

U: Odlož tužku a dávej pozor, jo? DIREKTIVNÍ

Byl v tom včera trošku zmatek, tak ještě jednou to vysvětlím. ASERTIVNÍ

Takže, my máme ty dvě mísy a sypeme je dohromady do jedné velké mísy. ASERTIVNÍ

Tak, jak to bude tady u toho? INTEROGATIVNÍ

To je celkem jednoduché. ASERTIVNÍ

Aničko, přečti mi, kolik tady mám puntíků. DIREKTIVNÍ

Ž: Čtyři.

U: Čtyři. Kájo, kolik tady mám puntíků? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dva.

U: Co s tím mám dělat? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hodit je dolů a spočítat to dohromady.

U: Ano, budeme je počítat je dohromady. EXPRE/SATIS

Budeme je sčítat. ASERTIVNÍ

Dávat do té jedné obrovské mísy. ASERTIVNÍ

Fando, kolik to teda bude? INTEROGATIVNÍ

Ž: Šest

U: Šest, super. EXPRE/SATIS

To je celkem jednoduché, vid', Vaší. EXPRE/SATIS

Matěji, ted' přichází to složitější, chybí nám počet v té horní mince. ASERTIVNÍ

Ž: Takže je devět, tam máš pět a do toho bílýho rámečku doplníš čtyři.

U: Matěj má naprostou pravdu, protože. EXPRE/SATIS

A ted' dáváme všichni pozor. DIREKTIVNÍ

My známe, kolik máme v té obrovské míse, ale neznáme, kolik jsme měli předtím xxx, jo? ASERTIVNÍ

Takže my, nás zajímá, kolik jsme měli předtím v té míse. ASERTIVNÍ

A to musíme zjistit, protože, to je ted'ka xxx. DIREKTIVNÍ

A jak správně Matěj řekl, je to čtyři. ASERTIVNÍ

A my si to ověříme, protože pět plus čtyři, kolik se to rovná? INTEROGATIVNÍ

Ž: Devět.

U: Mám tady devět puntíků? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Joo!

U: Super, Šimi, EXPRES/SATIS

co s tímhle? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx, tak musíme přičíst či, či a či

U: Šest, výborně, takže to je nám celkem jasné. EXPRE/SATIS

A nám už v té učebnici. ASERTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, mám si to psát do té učebnice?

U: Ne, ne EXPRE/SATIS

Ž: Ježiši, tak to musím vygumovat.

U: Dorotko, říkám nikdo nic nepíše, tužky jsou odložené, my si to vysvětlujeme, ted'ka. DIREKTIVNÍ

Tak, ještě jedno vysvětlení, než začneme, Aničko, psát. ASERTIVNÍ

Takže, máme tady už těžší pyramidu, podívejte se. DIREKTIVNÍ

Ta pyramida se nám začíná rozrůstat a co s ní mám, Soni, dělat? INTEROGATIVNÍ

Ž: Máme to dělat tak, že tři plus jedna bude čtyři.

U: Kam to mám napsat? Semka? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne

U: Kam? Semka? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo

U: Vždycky pod to, takže čtyři. DIREKTIVNÍ

Ž: A tam bude tři.

U: A kam to mám napsat? INTEROGATIVNÍ

Ž: Do velkého

U: Semka? Ehm. A co ted' s tím? INTEROGATIVNÍ

Ž: Máme tam udělat čtyři plus tři bude sedm.

U: Takže opět vždycky беру ty dvě misky sypu to do té spodní. DIREKTIVNÍ
Tady to stejný, беру dvě misky, sypu to do spodní a tady taky, беру dvě misky a nasypu to do té spodní. DIREKTIVNÍ

Je to jasné? INTEROGATIVNÍ

Ž: Joo.

Ž: Paní učitelko, já to ňák nechápu, ale.

U: Tak, Honzí, já ti to ještě vysvětlím. ASERTIVNÍ

Takže, my se podíváme na té naší straně 49, máme tady cvičení 3. DIREKTIVNÍ

Se sousedem můžete začít počítat. DIREKTIVNÍ

Tak Dori, víme, co máme dělat, když nemáme souseda. DIREKTIVNÍ

Žáci počítají a je hluk.

U: Výborně, Vojto, EXPRE/SATIS

pojd' na první příklad. DIREKTIVNÍ

Tak, Vojto, říkej, co sčítáš. DIREKTIVNÍ

Ž: Čtyři plus dva se rovná šest.

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: Dva plus jedna se rovná tři.

Ž: Anež, koukej se dopředu a né ke mně.

Ž: Šest plus tři se rovná devět.

U: Výborně. Skvěle, Vojto. EXPRE/SATIS

Solí, pojd' na další příklad. DIREKTIVNÍ

Ten příklad je trošku těžší, protože možná někoho překvapilo, že tam máme modrý rámeček prázdný, co s tím uděláme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Čtyři plus dva bude šest.

U: Ššš DIREKTIVNÍ

Tak, Solí, co udělám s tím modrým rámečkem, teda? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jedna

U: A kde máš to jedna? INTEROGATIVNÍ

Dokázal tohle někdo vyřešit? INTEROGATIVNÍ

Kájo, jaks to vyřešila? INTEROGATIVNÍ

Ž: No, já bych to vyřešila tak, že bych tam udělala nulu.

U: Bys tam udělala nulu? INTEROGATIVNÍ

A proč, Kájo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože, protože jsem to tak trochu nepochopila, tak jsem tam udělala nulu.

U: Soni, kdes přišla na tu dvojku? INTEROGATIVNÍ

Ž: No, protože čtyřku a šestku.

U: Ale v tom modrém rámečku, kde jsi přišla na tu dvojku? INTEROGATIVNÍ

To nám nikdo neřekl, že tam máme napsat dvojku. ASERTIVNÍ

Fando, jak jsi to vyřešil ty? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já to ještě nevyřešil.

U: Ještě jsi to nijak nevyřešil? INTEROGATIVNÍ

Štěpi?

Ž: No, že pod tu čtyřku napíšeme čtyřku

U: A proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: No, protože čtyři plus nula rovná se čtyři.

U: A proč si myslíš, že tohle je nula? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože tam nic nepočítáme.

U: A nedoplňujeme do těch žlutých, takže. DIREKTIVNÍ

Šimi, pojď nám to udělat, jak jsi to teda udělal. DIREKTIVNÍ

U: Tak. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko, já už to mám.

U: Máš? Super. EXPRE/SATIS

Tak, Štěpi, zeptám se tě, přečteš mi tohle číslo?

Ž: xxx

U: Kájo, jak se píše desítka? INTEROGATIVNÍ

Ž: Opačně

Ž: Jedna, nula

U: Tak, Šimi, oprav si to. DIREKTIVNÍ

Šíma na to už přišel, super, EXPRE/SATIS

takže desítka se píše takhle, Šimi, jo? DIREKTIVNÍ

Super. EXPRE/SATIS

Tak Kájo, další příklad bude tvůj. ASERTIVNÍ

Pojď nám ukázat, jak to vyřešila hele. DIREKTIVNÍ

Tak, Kájo, jak to vyřešíme? INTEROGATIVNÍ

Víš? Tak to zkus. DIREKTIVNÍ

Ž: Už to mám.

U: Viky, teď se o tom ale bavíme. ASERTIVNÍ

Podívej se, co jsme na tabuli doplnili. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: xxx

Honzí, nech toho. DIREKTIVNÍ

Tak, výborně, Kájo, děkujem, skvěle. EXPRE/SATIS

Fando, pojď na další. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: To se stává, já si myslím, že.. ASERTIVNÍ

Joný, v klídku. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: Ale Viky, to není pravda, nás zajímá čtyři plus devět je šest. EXPRE/SATIS

Včera jsme si to vysvětlovali. ASERTIVNÍ

My máme 6 a v jedné misce předtím byly xxx ASERTIVNÍ

Ž: Já to mám hotovo, hotovo.

U: To je dobře, Honzí, tak si to kontroluj na tabuli. DIREKTIVNÍ

U: Zkusíme to od začátku. DIREKTIVNÍ

Tady doplníme teda kolik? INTEROGATIVNÍ

Ž: dva

U: dva ASERTIVNÍ

Tak a tady máme nulu plus čtyři je kolik? INTEROGATIVNÍ

Ale ne semka, tady jsme si přece řekly, že budeme mít tu nulu. EXPRE/SATIS

Tak, Fanoušku, jedna plus jedna je teda kolik? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jedna plus jedna je dva.

U: Výborně, Fando. EXPRE/SATIS

U: Honzík si sedne na ten zadek, protože když budeme sedět, tak se nám nemůže stát, že nám ta židle spadne. DIREKTIVNÍ

Tak, Honziku, v naprosté tichosti si to posbírej, at' nás nerušíš. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to teda slyším.

Ž: Já taky.

U: A ještě poprosím teda Mílu, aby nám šel doplnit poslední. DIREKTIVNÍ

Viky, sedneme si normálně. DIREKTIVNÍ

Ž: Vincente, nesměj se mi.

Ž: Já se ti nesměju.

U: Viktorko. DIREKTIVNÍ

Kryštů, ty si v klidu sedni. DIREKTIVNÍ

Vilém se nebude nikomu posmívat. DIREKTIVNÍ

A kontrolujeme si, jestli to teda máme správně. DIREKTIVNÍ

Honzí, přestaň. DIREKTIVNÍ

Tak, Mílo, přečti mi to. DIREKTIVNÍ

Dva plus jedna máme teda kolik? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dva plus jedna je tři.

Jedna plus dva je tři a tři plus tři je šest.

U: Je šest, jo? INTEROGATIVNÍ

Dáváme pozor, abys to nespletl, šest tam máš mít. DIREKTIVNÍ

Já jsem slyšela sedm. ASERTIVNÍ

Tak, výborně, takže, je to trošku náročnější. ASERTIVNÍ

Někdo tam pořád chybuje, musíme si na to děti dávat pozor. DIREKTIVNÍ

Vždycky Honziku, dáváme to dohromady. DIREKTIVNÍ

Tak a abychom jenom neseděli v lavici, pojd'te na koberec a vemte si každý pytlík s kostkami. DIREKTIVNÍ

Ž: Rozdej pytlík. Rozdávám pytlík, kdo chce pytlík?

U: (cinká na zvoneček) Každý si vezme jeden pytlík, sedne si, najde si svoje místečko. DIREKTIVNÍ

Ž: Kdo chce pytlík?

U: Honzí, pojd' sem, ty si máš vzít jeden pytlíček nepokřikovat tady. DIREKTIVNÍ

Jeden si vezmi, najdi si svoje místečko. DIREKTIVNÍ

Viky, tady máš místečko, pojd' si tam sednout. DIREKTIVNÍ

Ano, to je místečko pro tebe. ASERTIVNÍ

Kristý, odlož učebnici a pojd'. DIREKTIVNÍ

U: (cinká na zvoneček)

Dori, bez učebnice. DIREKTIVNÍ

Joný? Tyhle kostky si necháš v lavici a vezmeš si tyhle, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: A budeme stavět spolu?

U: Tak, Šimi, najdi si svoje místo. DIREKTIVNÍ

Ž: A můžu si vzít zbytek?

U: To, co máš v pytlíku si vem, Dori, to ti bude stačit. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Cože? INTEROGATIVNÍ

Ž: Kdyžtak ji můžu náký dát?

U: Najdi si, Kristý, místečko. DIREKTIVNÍ

(paní učitelka nechá děti, aby si chvíli pohrály s krychlemi)

U: Tak, Honzí, já myslím, že to stačí. DIREKTIVNÍ

(cinká na zvoneček)

Tak, výborně, každý máme Joný svoje kostičky. DIREKTIVNÍ

A, budeme stavět krychlové stavby, podle mých pokynů. DIREKTIVNÍ

Dáváme si pozor. DIREKTIVNÍ

Tak, první zadání, pusinky jsou zavřené a posloucháme. DIREKTIVNÍ

Každý z vás postaví krychlovou stavbu, která bude složená ze tří krychlí a bude mít 3 podlaží. DIREKTIVNÍ

Ž: Tři?

U: Takže ještě jednou opakují, ASERTIVNÍ

Ž: Tak to nechápu.

Ž: Já taky ne.

U: Tak, každej z vás postaví krychlovou stavbu, ze tří krychlí a ta krychlová stavba má 3 podlaží. DIREKTIVNÍ

Šimi? DIREKTIVNÍ

Ž: Co je to podlaží?

U: Tak, Aničko, pojď se k nám přidat, támhle je pytlíček ještě hele, na zemi, volnej, s krychlema, Ani, no, tam, před tebou, ne vedle, to je on. DIREKTIVNÍ

A běž tam za Vojtou. DIREKTIVNÍ

(cinká na zvoneček)

Pusa je zavřená. DIREKTIVNÍ

A já se ptám, Honzí, jak jsi to vyřešil? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že jsem udělal dvě podlaží ze dvou oranžových krychlí a poslední z jedné zelené.

U: Kájo, dokázala bys mi teda vysvětlit, co je to to podlaží, protože Šíma se tady na to ptal. DIREKTIVNÍ

Ž: Podlaží je jako kdybys jel výtahem, tak když by tam byla třeba mínus jednička a ty by si bydlel až třeba v šestce, tak by si třeba mohl jet do mínus jedničky, a to by ti tam řeklo.

U: Dobře. Honzík postavil teda takovouhle stavbu, krychlovou. ASERTIVNÍ

Ž: Jako stromeček.

U: Ano. A já se ptám, Šimi, ptám se tebe, když postavím a ostatní sledují, když postavím takovouhle stavbu, splňuje moje stavba ten pokyn, že je složená ze tří krychlí a že má tři podlaží, Šimi? INTEROGATIVNÍ

Ž: anoo, nee

U: Proč? INTEROGATIVNÍ

Ž: Protože je na zemi.

U: A tahleta stavba splňuje, že mám tři krychle a tři podlaží? INTEROGATIVNÍ

Ž: Joo.

U: Dobře. EXPRE/SATIS

Nový pokyn, uděláme krychlovou stavbu, která bude složená ze čtyř krychlí a bude mít tři podlaží. DIREKTIVNÍ

Ž: Jakoo

Ž: Jakto?

U: Postavíme krychlovou stavbu, která je složená ze čtyř krychlí a má tři podlaží. DIREKTIVNÍ

Ž: Tři podlaží?

Ž: To je židlička.

U: (cinká na zvoneček)

Já se koukám, takže, ruce pryč, ať to vidím. DIREKTIVNÍ

Filí, ukaž mi tvoji stavbu. DIREKTIVNÍ

Ano, dobře. EXPRE/SATIS

Zeptám se, Kájo, ukaž mi tvoji stavbu. DIREKTIVNÍ

Zeptám se, Joný, kolik podlaží má Kája ve své krychlové stavbě? INTEROGATIVNÍ

Ž: Čtyři.

U: Kájo, jaké bylo zadání? INTEROGATIVNÍ

Čtyři krychle a tři podlaží. ASERTIVNÍ

Jonáši, jak jsi to vyřešil ty? INTEROGATIVNÍ

Dobře. Alexi, co tvoje stavba? INTEROGATIVNÍ

Kolik jsi na ní použil krychlí? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedm

U: Sedm a jaké bylo zadání? INTEROGATIVNÍ

Alexi, jaké bylo zadání? INTEROGATIVNÍ

Jony, můžeš Alexovi zopakovat zadání? DIREKTIVNÍ

Ž: Postav ze tří krychlí

U: ze čtyř krychlí a? tři ASERTIVNÍ

Ž: tři podlaží.

U: Ano, děkujeme Joný. EXPRE/SATIS

Tak, výborně. EXPRE/SATIS

Další pokyn, posloucháme, postav krychlovou stavbu, která bude složená z šesti krychlí a bude mít tři podlaží. DIREKTIVNÍ

Postav krychlovou stavbu, která bude složená z šesti krychlí a bude mít tři podlaží.

DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, mám to.

U: Honzí DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko

Ž: Mám to.

Ž: Co to má znamenat?

Ž: Tramtadadá.

U: Tak, kdo si myslí, že zvládl postavit krychlovou stavbu, která je složená ze šesti krychlí a má tři podlaží zvedne mi ruku. DIREKTIVNÍ

Alexi, nech toho. DIREKTIVNÍ

Tak, já se koukám, Kájo, výborně, výborně Filipku. EXPR/SATIS

Kristý, z kolika krychlí jsi postavila svoji stavbu? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Ale měla jsi ji postavit dohromady ze šesti krychlí. DIREKTIVNÍ

Dorotko, kde máš svoji krychlovou stavbu? INTEROGATIVNÍ

Aaa, výborně, děkujeme. EXPRE/SATISA

Vilí, kolik podlaží má tvoje krychlová stavba? INTEROGATIVNÍ

Toní, kolik podlaží má Vilíkova krychlová stavba? INTEROGATIVNÍ

Hele, koukáme se teď na Vilémovu stavbu DIREKTIVNÍ

Ž: Tři.

U: Vojto, kolik podlaží má Vilíkova stavba? INTEROGATIVNÍ

Ž: ee šest

U: Tak, zeptám se, Matěji, kolik podlaží má Toníkova stavba? INTEROGATIVNÍ

Ž: Dvě

U: Kolik podlaží, Kájo, měla mít naše stavba? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři.

U: Tři. ASERTIVNÍ

Zeptám se, Soni, z kolika krychlí je tvoje stavba postavená? INTEROGATIVNÍ

Ž: ze šesti.

U: Aničko, má Soni stavba tři podlaží? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne.

Ž: Ano, má.

U: Honzí DIREKTIVNÍ

Aničko, ty nesouhlasíš? INTEROGATIVNÍ

Má? INTEROGATIVNÍ

Dobře, v pořádku. EXPRE/SATIS

Tak, výborně. EXPRE/SATIS

Ano, Filí? INTEROGATIVNÍ

Já se na to jdu podívat. ASERTIVNÍ

A já se zeptám, tady má Filípek stavbu a koukáme na ní. Filipku, ty jsi postavil z kolika krychlí svoji stavbu? INTEROGATIVNÍ

Ž: Šest

U: Z šesti. ASERTIVNÍ

Vojto, dávej pozor. DIREKTIVNÍ

A, Honzí, kolik má tvoje stavba podlaží? INTEROGATIVNÍ

A když stavíme barák, panelák třeba, tak ty podlaží dáváme na sebe nebo je dáváme cik cak? INTEROGATIVNÍ

Ž: Na sebe.

U: Na sebe. Filí, aby to byla krychlová stavba a teď dávají pozor všichni, tak musíme dávat pozor na to, aby nám ty krychličky nepřesahovaly. DIREKTIVNÍ

Filí, teďka to souhlasí? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jo.

U: Ano, ano, taková možnost je správná. EXPRE/SATIS

Tak, výborně. EXPRE/SATIS

Takže, já vás poprosím, krychličky necháme na zemi a vrátíme se do lavice, teď!

DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko.

U: Šimi? DIREKTIVNÍ

(cinká na zvoneček)

Krychle necháme, Soni na zemi, necháme je xxx a pojd'te tady do lavic, protože mám pro vás poslední úkol. DIREKTIVNÍ

Ž: Pak budeme mít přestávku?

Ž: Tak to bude určitě easy úkol.

U: Takže, Elí, zatím to nemusíš uklízet, Matěji taky ne. DIREKTIVNÍ

Tak Honzík nám konečně postavil stavbu, vid' Honzí. ASERTIVNÍ

Tak, Vilí, máme otevřenou tu učebnici, Soni, na straně čtyřicet devět. DIREKTIVNÍ

Vojtíku, máme tam cvičení dva, dokáže mi někdo vysvětlit, co je naším úkolem ve cvičení dva? INTEROGATIVNÍ

Kájo. DIREKTIVNÍ

Ž: To, že xxx tak tam, my tam máme takovou šipičku veprostřed a ta je daná tak, aby v jednom bylo víc a v jednom míň.

U: Šipečku. Jak to nazýváme? INTEROGATIVNÍ

Šimi, pamatuješ si, jak to nazýváme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Můžu se jít vyčůrat?

U: Joný? Máme znaménka, znaménko větší, menší a? INTEROGATIVNÍ

Ž: prostřední

U: Rovná se. ASERTIVNÍ

Tak, my tam máme ty znaménka a naším úkolem bude doplnit do rámečku takové objekty, puntíky, čárky, to je na vás, ale zkrátka, aby platila ta znaménka rovnosti. DIREKTIVNÍ

DIREKTIVNÍ

Ž: Cože?

Ž: Já to nechápu.

U: Dáme si ukázkou. ASERTIVNÍ

Ž: Já už tu ukázkou mám.

U: Mám tady čtyři puntíky, kolik mám doplnit sem. DIREKTIVNÍ

Ž: Já jsem chtěl jenom říct, že já chci taky na záchod.

U: Tak, až mně řekneš, kolik sem mám doplnit, můžeš se jít vyčůrat. DIREKTIVNÍ

Ž: Tři

Ž: No, tři, když to říká.

U: Když to říká? A co když je to špatně? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne, není, dívejte.

U: Tak, Vili, jak bys to přečetl, tohle? INTEROGATIVNÍ

Ž: No, že čtyři je víc.

U: Čtyři je větší než? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři.

U: Dobře, v pořádku, utíkej. EXPRE/SATIS

Doplňujeme, každý samostatně. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to udělal během vysvětlování.

Ž: Já taky.

U: Potichu. DIREKTIVNÍ

Tak, pustíme se do toho DIREKTIVNÍ

Ž: Ale já už to udělal během vysvětlování.

U: Kdo to zvládl rychle, tak je tady úloha pro bystré děti. DIREKTIVNÍ

Jednu stránku otočíme zpět a tady si vymýšlíme své vlastní příklady. DIREKTIVNÍ

Doplňujeme svá vlastní znaménka a objekty podle sebe. DIREKTIVNÍ

Pustíme se do toho. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko?

U: Ano, Filí? DIREKTIVNÍ

Ž: A máme to vybarvit?

U: Můžete. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko?

U: Viky? DIREKTIVNÍ

Ž: Mám to správně?

U: To, asi ne, Viky, na tohle se potom podíváme spolu, jo? ASERTIVNÍ

Vysvětlíme si to ještě jednou. ASERTIVNÍ

Zkus mě Viktorko doplnit tohle. DIREKTIVNÍ

Víš, co tam máme dělat? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne.

U: Ne? Tak, podívej se, tři je menší než čtyři. DIREKTIVNÍ

Tři je menší než kolik třeba? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hmm, xxx

U: Ano, v pořádku, jak bys vyřešila tohle? INTEROGATIVNÍ

Tak, Kristý, jestli to máme, máme tady úlohu pro bystré děti, doplňujeme.

DIREKTIVNÍ

Matěji? Ano, samozřejmě. EXPRE/SATIS

Super, přesně takhle jsem si to představovala. EXPRE/SATIS

Dorotko? DIREKTIVNÍ

Super, úloha pro bystré děti. DIREKTIVNÍ

Ž: Mám hotovo.

U: No, když máš hotovo, tak tady na tebe čeká úloha pro bystré děti, vymysli příklady podle sebe. DIREKTIVNÍ

A ty tam doplníš znaménka rovnosti, znaménko větší, menší xxx to je na tobě.

DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, můžu se jít vyčůrat?

U: Můžeš. EXPRE/SATIS

U: Nula je větší než jedna?

Ž: Jo.

Ž: Ne.

Ž: Nula je větší než jedna.

U: Nula je větší než jedna? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Neee!

U: Nula je menší než jedna. ASERTIVNÍ

Tak, kdo má, věnuje se úloze kde, vymýšlí samostatně příklady. DIREKTIVNÍ

Filí, to vymýšlíš sám, podle sebe. DIREKTIVNÍ

Matěji, je to jasné? INTEROGATIVNÍ

Ž: A co máme dělat xxx.

U: Super, výborně, vidím tady zajímavé příklady. EXPRE/SATIS

Ž: Které mají smysl.

U: Ano, mají smysl. EXPRE/SATIS

Ž: Ajaj.

Ž: Už to mám.

U: Celý? INTEROGATIVNÍ

Ž: Paní učitelko?

U: Ano, Ani? DIREKTIVNÍ

Ž: Já už to mám.

Ž: Chybička se vloudila.

U: Mezitím, v tom rámečku. ASERTIVNÍ

Pokud to nemáte všechno doplněné, nevadí, každý stihl podle sebe. ASERTIVNÍ

Takže, každý teďka dodělá ten příklad, který má rozdělaný a zavřené učebnice odevzdáme vedle Fandy. DIREKTIVNÍ

DIREKTIVNÍ: 143 výpovědí

INTEROGATIVNÍ: 82 výpovědí

ASERTIVNÍ: 46 výpovědí

EXPRE/SATIS: 41 výpovědí

ZŠ3 – 3. třída

1. vyučovací hodina – Český jazyk

U: Někdo přijde na poslední chvíli. ASERTIVNÍ

Ještě jsem viděla, že jde Mája. ASERTIVNÍ

Taakže honem prosím službu na sešity, Felixi. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: To se někdy stane. ASERTIVNÍ

U: Chlapci, jsme na svých místech, vidím, že si nepřipravujete na vyučování.

DIREKTIVNÍ

Na lavici je penál, velký sešit z češtiny a tady se rychle dorozdá ten žlutý. DIREKTIVNÍ

Ve chvíli, kdy budete mít všechno krásně připraveno, odcházíte na koberec do oválu.

DIREKTIVNÍ

Tyto dva, velký a žlutý, to je všechno. DIREKTIVNÍ

Ž: Tam jsme měli úkol.

U: Měli jsme tam úkol, ASERTIVNÍ

přesně tak. EXPRE/SATIS

Máme to mít už dávno v lavici. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to mám na půl nabarvený a na půl ne.

U: V pořádku, řekli jsme, že barvy jsou dobrovolné. EXPRE/SATIS

Tak, podívejte xxx už tam sedí, vzorně, takže pojd'te, pojd'te taky, kdo se krásně připravil. DIREKTIVNÍ

Xxx. Tak to musíme honem rychle dohnat. DIREKTIVNÍ

Tak, čekáme, čekáme, honem, šup, šup. DIREKTIVNÍ

Dobré ráno ještě jednou všem. EXPRE/SATIS

Všichni: Dobré ráno.

U: Chtěla bych vám představit naši dnešní návštěvu, paní učitelku Barboru.

ASERTIVNÍ

Všichni: Dobrý den.

U: A už jsme si včera říkali, proč se přišla podívat na vás, protože píše práci, o tom, jak ve škole si děti povídají mezi sebou a s panem učitelem, o komunikaci, je to tak?

ASERTIVNÍ

Takže proto tady máme dneska návštěvu. ASERTIVNÍ

A pro vás se ale nic nezmění, jo. ASERTIVNÍ

Budeme pokračovat v češtině a v matematice, tak jak jsme zvyklí. ASERTIVNÍ

Tak si dáme na probuzení písničku, kterou jsme se myslím učili vloni nebo předloni, ale nejsem si jistá, nejsem si jistá, jestli jsme se to učili spolu nebo s nějakou jinou třídou.

ASERTIVNÍ

Tak to mi řeknete, jmenuje se Jedna vločka, druhá vločka, hurá padá sníh, znáte ji?

INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jooo, neee.

U: Tak, kdo ji zná, tak se přidá, jinak si to zkusíme víckrát. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jedna vločka, druhá vločka, hurá padá sníh. Pojedeme z kopce dolů všichni na saních.

U: Tak kdo nezná, tak si to řekneme ještě jednou. DIREKTIVNÍ

Jedna vločka, druhá vločka, hurá padá sníh. ASERTIVNÍ

Zkuste zopakovat. DIREKTIVNÍ

Žáci: Jedna vločka, druhá vločka, hurá padá sníh.

U: Tak, zkusíme zazpívat, je to jednouchá sloka. DIREKTIVNÍ

Všichni: Jedna vločka, druhá vločka, hurá padá sníh.

Pojedeme z kopce dolů všichni na saních.

U: A teď druhá sloka je ASERTIVNÍ

Ž: šeptá něco paní učitelce.

U: U doktora, v pořádku. EXPRE/SATIS

Všechny děti snížek láká, hurá jedem ven.

Všichni: Všechny děti snížek láká, hurá jedem ven.

Budem stavět sněhuláka, ať se radujem.

U: Zavřeli jste šatnu? INTEROGATIVNÍ

Děkujeme. EXPRE/SATIS

Ž: Jo.

U: Pojd'te mezi nás. DIREKTIVNÍ

Ještě zkusíme tu druhou sloku, jo?

U: Všechny děti snížek láká, hurá jedem ven. ASERTIVNÍ

Všichni: Všechny děti snížek láká, hurá jedem ven.

Budem stavět sněhuláka, ať se radujem.

U: Tak to máme na úvod. ASERTIVNÍ

Na začátek dnešního dne. ASERTIVNÍ

A ještě si ji zkusíme zazpívat víckrát ať se jí.. DIREKTIVNÍ

Ž: A paní učitelko, můžem si zazpívat citronky?

Ž: Jooooo.

U: Citronky byste chtěli? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jooo.

Ž: Joo.

U: Tak, zazpíváme si ji na začátku matematiky, připomenete? DIREKTIVNÍ

Ž: Jo.

Ž: Ne.

U: Někdo říká ne, tak možná nechce zpívat, ale zpívání není povinný, nemusí zpívat ten co na to třeba nemá náladu. DIREKTIVNÍ

Ž: Co to je?

U: Co to je? INTEROGATIVNÍ

Co to bude? INTEROGATIVNÍ

Ž: Pexeso.

Ž: Já vím! Tam jsou vyjmenovaná slova.

Ž: Eliáš! Tys to otočil!

U: Zatím na to nesaháme. DIREKTIVNÍ

Zatím na to nesaháme. DIREKTIVNÍ

Týnka měla pravdu, EXPRE/SATIS

jsou tam vyjmenovaná slova po L, ale ještě než si vezme každý svoji kartičku, tak si povíme. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Pak si každý vezme jednu, ale zatím vydržte, povíme si, zopakujeme si ty slova, protože my se učíme teď hlavně vyjmenovaná slova v českém jazyce, tak si zopakujeme nejdřív po Z. DIREKTIVNÍ

Ž: brzy, jazyk

U: Pozor, pozor, pozor, všichni v jednom rytmu a, DIREKTIVNÍ

Všichni: Brzy, jazyk, nazývat se, Ruzyně.

U: a po B DIREKTIVNÍ

Všichni: být, bydlet, obyvatel, byt, příbytek, nábytek, dobytek, obyčej, bystrý, bylina, kobyla, býk, Přibyslav, Zbyněk, Zbyšek, babyka, zbytek.

U: Krásně vám to jde. EXPRE/SATIS

A teď po L, anoo, po L. DIREKTIVNÍ

Všichni: Slyšet, mlýn, blýskat se, polykat, plynout, plýtvat, vzlykat, lysý, lýtko, lýko, lyže, pelyněk, plyš.

U: A úplně nová jsou po M. ASERTIVNÍ

To ještě asi neumíme. ASERTIVNÍ

Všichni: My, mýt, myslit, mýlit se, hmyz, myš, hlemýžď, mýtit, zamykat, smýkat, dmýchat, chmýří, nachomýtnout se, mýto

U: Anoo, tak ty máme támhle na tabuli, tak ty ještě třeba všichni neumí a někdo už je umí. ASERTIVNÍ

Ale tady jsou otočená slova po L, která už máme procvičená. ASERTIVNÍ

Tak můžete si vybrat jednu pro sebe. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak kámo, já mám přesně to, co jsem nechtěl.

Ž: To jsem přesně nechtěl.

Ž: Já mám lyže!

Ž: Já taky lyže!!!

Ž: Vojto, ty máš lýko?

Ž: Já mám lyže.

Ž: xxx

U: Tak, to je správná otázka. EXPRE/SATIS

Tak už jste si sdělili, co kdo máte, některá slova, protože vás je víc než vyjmenovaných slov, tak některá slova tam jsou dvakrát, takže některé děti mají stejnou. ASERTIVNÍ Eliášku, už si prosím tě sedni, děkuju. DIREKTIVNÍ

Takže, Adélka se ptala, co s tím máte dělat. ASERTIVNÍ

Každý z vás si vymyslí větu, kluci, vymyslí větu, ve které bude toto slovo, vyjmenované a může být i v jiném tvaru, ne příbuzné, ale může být v jiném tvaru. DIREKTIVNÍ

Ž: Můžu začít?

Ž: Může to být i mlít?

U: Ty tam máš mlýn, tak pozor! DIREKTIVNÍ/VAROVÁNÍ

Ž: Mlít je měkké i.

U: Mlít je měkké i. ASERTIVNÍ

A být to rozhodně nemůže, když máš mlýn. SATISFAKTIVNÍ

Tak, Vojta se hlásí, vždycky mluví jenom ten, kdo je zrovna na řadě a půjdeme takhle po kruhu. DIREKTIVNÍ

U: Tak kdyžtak vás přeskočíme, moment Vojtíšku. DIREKTIVNÍ

Kdo nebude zrovna v tu chvíli vědět, tak ho přeskočíme a pak se k němu vrátíme.

ASERTIVNÍ

Ž: A co? Nebude vědět?

Ž: Tu větu.

U: Rozumí všichni? INTEROGATIVNÍ

Tak si v duchu promýšlejte svoji větu, ano? DIREKTIVNÍ

Tak, Matěji, co řešíš? INTEROGATIVNÍ

Ž: Eda se mě ptal, co je to lýko.

U: Aha, tak mu to chceš vysvětlit? INTEROGATIVNÍ

Tak mu řekni, co je lýko. DIREKTIVNÍ

Ž: Je to ten materiál, z čeho se dělá ta taška, třeba.

U: Tak můžeme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Mlýn mele obilí.

U: Mlýn mele obilí, výborně, ano. EXPLICITNÍ

Tak jdeme u Lea.

Ž: Plyšový superman.

U: Ještě jednou prosím. DIREKTIVNÍ

Ž: Plyšový superman.

U: Ještě jednou. DIREKTIVNÍ

Ž: Plyšový superman.

U: Plyšový superman, ale to je už příbuzné slovo, plyšový a není to? ASERTIVNÍ Věta.

Ž: Vy jste říkala, že i příbuzný.

U: Neříkala. ASERTIVNÍ

Ž: v jiném tvaru.

U: Říkala jsem v jiném tvaru, ale to je něco jiného než příbuzné slovo. ASERTIVNÍ

Musí tam být co? INTEROGATIVNÍ

Co se dělá s tím plyšem nebo něco nějaké sloveso. ASERTIVNÍ

Takhle by to bylo jenom sousloví. ASERTIVNÍ

Tak, ještě si to promyslíš, Leo? INTEROGATIVNÍ/DIREKTIVNÍ

Ž: Jo.

U: Jo, tak dobře. EXPRE/SATIS

Kdyžtak ti pak někdo poradí. ASERTIVNÍ

Ž: Jel jsem na lyžích a najel jsem

U: Poslouchejte, co kdo říká. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, Lukášek.

U: Dobré ráno, Lukášku. EXPRE/SATIS

Tak, buďte tak hodní, nechod'te tam s ním, my tady máme teď nějakou aktivítku. DIREKTIVNÍ

Jenom mu dejte klíček a on si to sám zařídí, jo? DIREKTIVNÍ

Lukášku, máš nějakou omluvu? INTEROGATIVNÍ

Ž: My jsme vstávali podle budíčku, ale táta

U: Jo, tatínek, tatínek nevstal včas asi vid'? INTEROGATIVNÍ

Ž: Táta moc dlouho kadí.

Smích přes celou třídu.

U: To se může stát. ASERTIVNÍ

Vidím, že vás to rozveselilo, chápu, mně to taky přišlo vtipný nebo legrační, ale mám dojem, že pro Lukáška to možná není tak příjemný. ASERTIVNÍ

Můžem se ho pak zeptat. DIREKTIVNÍ

Že to asi není příjemný, když musí čekat na tatínka a ví, že přijde pozdě. ASERTIVNÍ

Tak možná, možná to pro něj není taková legrace. ASERTIVNÍ

Tak až bude starší Lukášek, tak pak už bude chodit sám, tak to pro něj bude jednodušší. ASERTIVNÍ

Protože se to opakuje moc často, tohleto. ASERTIVNÍ

Ž: Ale za to Lukáš nemůže.

U: Tak, jdeme dál, jdeme dál, Eliáši? DIREKTIVNÍ

Ž: Koupil jsem si nové lyže a spadl jsem do sněhuláka.

U: Výborně, tak je dokonce souvětí složené ze dvou vět. EXPRE/SATIS

Majdalenka? DIREKTIVNÍ

Ž: Viděl jsem v lese ptáčka s lysým místem na křídle.

U: Ještě jednou? DIREKTIVNÍ

Viděl jsem v lese ptáčka ASERTIVNÍ

Ž: který měl lysé místo na křídle.

U: Ooooo, moc se ti to povedlo! EXPRE/SATIS

Ž: Slyším holku.

U: Slyšíš? INTEROGATIVNÍ

Ž: Slyším holku.

U: Ano, dobře. EXPRE/SATIS

Ž: Miminko polykalo kaši.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: Mám bolavé lýtko.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: Našel jsem doma pelyněk.

U: Emmm. ASERTIVNÍ

Ž: Spadla jsem a teď mě bolí lýtko.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: Šššš, děti neslyšíme, ještě víc nahlas prosím. DIREKTIVNÍ

Ž: My hodně xxx.

U: Já tady mám, na mě zbylo polykat. ASERTIVNÍ

Tak můžu taky říct větu? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Joooo.

U: Ráno jsem polykala čaj anebo chleba se sýrem, to bude lepší. ASERTIVNÍ

Jdeme dál. DIREKTIVNÍ

Šššššššš DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Pelyněk, takže jsi řekla? INTEROGATIVNÍ

Ž: Nemám ráda pelyněk.

U: Já nemám ráda pelyněk, ano, dobře. EXPLICITNÍ

Maxi DIREKTIVNÍ

Ž: Jednou jsem byl natolik lysý, že jsem za dva roky xxx a voněl jsem jako hnůj.

Žáci se smějí.

U: Já se přiznám, že jsem nerozuměla úplně každému slovu. ASERTIVNÍ

Ž: Já taky ne.

U: Zkrať to prosím Maxíku a vyslovuj trošku výrazněji. DIREKTIVNÍ

Žáci křičí přes sebe.

U: Prosím nepřekládejte mi to. DIREKTIVNÍ

Maxíku, ještě jednou. DIREKTIVNÍ

Ž: Že jsem jednou byl natolik lysý, že jsem se šedesát dva roků xxx.

U: Že jsi se šedesát dva roků? INTEROGATIVNÍ

Ž: Nemyl

U: Nemyl, aha. ASERTIVNÍ

Tak, Maxíku, nevím, jestli to souvisí s tím, že je někdo lysý, když se nemeje.

ASERTIVNÍ

Ž: Když je lysý, tak se stejně může mýt.

U: Zkus si vymyslet nějakou jednodušší, lepší větu. DIREKTIVNÍ

Nesnaž se, aby to bylo za každou cenu vtipný. DIREKTIVNÍ

Nemusí to být vtipný. ASERTIVNÍ

Může a nemusí. ASERTIVNÍ

Tak ano, Sebík? DIREKTIVNÍ

Ž: Z lýka se dělá taška.

U: Výborně. EXPRE/SATIS

Ž: Séba vzlyká.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: No tak určitě.

Ž: Viděl jsem jednou blesky na obloze, jak se blýskaj.

U: Viděl jsem blesky na obloze nebo viděl jsem, jak se blýská. ASERTIVNÍ

Dobře, ano. EXPRE/SATIS

Ž: Jednou jsem plýtvat vodou.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: Šel jsem ven hledat lýko.

U: Šel jsem ven hledat lýko, ano. EXPRE/SATIS

Ž: Ráno jsem vzlykal.

U: Ano EXPRE/SATIS

Ž: Plynul mi čas ve škole.

U: A jak? Rychle nebo pomalu? INTEROGATIVNÍ

Ž: Hodně rychle mi plynul čas ve škole.

U: Skvělý. EXPRE/SATIS

Ž: Viděl jsem jednou mlýn.

U: Prosím? DIREKTIVNÍ

Ž: Viděl jsem jednou mlýn.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: Šel jsem do obchodu pro lyže, ale byly moc drahé tak jsem si je vyřezal.

U: Dokonce! EXPRE/SATIS

Ž: To udělal můj děda.

Ž: Můj děda si udělal z lyží šíp.

U: Že si udělal z lyží šíp? INTEROGATIVNÍ

To je zajímavé. EXPRE/SATIS

Leonardo, my jsme říkali, že ty si ještě vymyslíš nějakou větu. DIREKTIVNÍ

Šššššš DIREKTIVNÍ

Leonardo je na řadě. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Prosím? DIREKTIVNÍ

Ž: Z plyše se vyrobí lýtko.

U: Možná třeba nějakýho plyšáka lýtko vid'. ASERTIVNÍ

Z plyše se vyrobí lýtko pro plyšáka. ASERTIVNÍ

Tak to bysme třeba mohli uznat. EXPRE/SATIS

Dobře, prosím abyste mi ty kartičky položili na stůl a šli si otevřít žlutý sešit.

DIREKTIVNÍ

Šššššššš, zkusíme to udělat rychle a potichu. DIREKTIVNÍ

Než napočítám do deseti už máme otevřený žlutý sešit, kde jsme skončili. DIREKTIVNÍ

Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm.

Ž: devět, deset.

U: Tak, ty počítáš a sešit je zavřený. ASERTIVNÍ

Prosila bych o to ticho. DIREKTIVNÍ

Takže máme otevřený sešit na jaké straně, Vojto? INTEROGATIVNÍ

Ž: na straně dvacet.

U: Na straně dvacet. ASERTIVNÍ

Jsou tam dvě cvičení nám zbývají na té straně dvacet. ASERTIVNÍ

A vaším úkolem je si přečíst zadání a ty dvě cvičení udělat sami, s tím, že se můžete poradit buď se sousedem v lavici, kdo sedí sám, tak si může přisednout k někomu, kdo je taky sám. DIREKTIVNÍ

A můžete si vzájemně poradit. DIREKTIVNÍ

Takže teď je to taková práce ve dvojicích. ASERTIVNÍ

Můžete to udělat tiskacím, ano? DIREKTIVNÍ

Bude to možná i lepší, tiskacím. ASERTIVNÍ

Tak, jestli si kluci chcete sednout k sobě, tady, můžete. DIREKTIVNÍ

Nebo ty chceš jít tady k Lukášovi, jo? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx.

U: Tak výborně, to se moc těším, až si to přečtu. EXPRE/SATIS

Žáci pracují ve dvojicích a pí uč je obchází a odpovídá na jejich dotazy.

U: Takže teď mi připomněl tady Sebastian ASERTIVNÍ

Ž: To je Tedy.

U: Pardon, už to pletu, Tedy. ASERTIVNÍ

Připomněl mi Tedy, že v tom zadání, až budete tvořit, že máte tvořit věty s těmi slovy, ale to teď dělat nebudeme, jo? DIREKTIVNÍ

Jenom tam to slovíčko vyluštíte, co tam je schované. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Nemůžeš si sednout někam jinam, protože to by tady zase byla Žofka sama, jenom ten, kdo seděl sám se mohl stěhovat. DIREKTIVNÍ

Ž: Ale paní učitelko, já bych si přisedla k.

U: Jo takhle vy jste si to vymysleli, no dobře, tak tady na to cvičení to zkusíme.

DIREKTIVNÍ

Vidím třeba tady u Lukáška, že už luští tu křížovku, ano. DIREKTIVNÍ

Určitě se při tom můžete dívat do toho přehledu vyjmenovaných slov se můžete dívat.

DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Co bude chyba, škrtněš, napíšeš vedle toho správně, nevádí. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx

U: Ano ano, může to být i ze zdola, i když tam žádné šipky nejsou. DIREKTIVNÍ

Vyšlo vám tam nějaké slovo i zezdola? INTEROGATIVNÍ

Jakoby zezdola nahoru? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne.

U: Ne, tak možná to třeba bude jen z vrchu dolů. ASERTIVNÍ

Tedy tady objevil, že tam, je ale oni tam chtějí vyjmenovaná slova, namíchat tam nebude moct. SATISFAKTIVNÍ

Ž: Ale paní učitelko, to první slovo to xxx vůbec nevím, co znamená.

U: To bude umyje, ne? DIREKTIVNÍ

Ž: To je vz

U: To nebude zlykat, to by muselo být vz. SATISFAKTIVNÍ

Nevejde se tam zamykat, Vojto, zamykat? INTEROGATIVNÍ

Ano, musí tam být jenom vyjmenovaná slova, takže samá slova s tvrdým y. ASERTIVNÍ

Tam jsou všechna možná vyjmenovaná slova nejenom po M. ASERTIVNÍ

Proč děláš tohle, to co nevíš, když tady máš tohle, to bys třeba věděl.

Vyjde vám tam tajenka.

Ž: A já už vím, co tam vyjde.

U: Tak nám to neprozrazuj. DIREKTIVNÍ

Neprozrazuj to dětem. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko,...

U: To je super, že jste to vyluštili, EXPRE/SATIS

hlavně to prosím zatím neprozrazujte, to už by pak pro děti nebylo tak zábavné.

DIREKTIVNÍ

Ž: Já už jsem na to přišel.

U: obyvatel, výborně. EXPRE/SATIS

Ž: xxx

U: ano, může tam být myš nebo mýt. EXPRE/SATIS

Ano, výborně. EXPRE/SATIS

Tak vidím, že většina z vás se to snaží luštit sama, samostatně. ASERTIVNÍ

Ž: Já jsem přišel na tu tajenku, i když nemám všechna slova.

U: Že sis to domyslel vid'? INTEROGATIVNÍ

Ž: Domyslel a přesně to vychází.

Ž: Mně taky.

U: Dobře, dobře, když jste si domysleli, pomůžete vám to třeba pak při luštění těch dalších slov. ASERTIVNÍ

Ano.

Ž: Paní učitelko?

U: Ano? INTEROGATIVNÍ

Ž: Proč je tam xxx to x.

(jiný žák mu to vysvětluje, ale bohužel mu není rozumět)

Ž: Aha.

U: Pro ty děti, kteří už to mají hotové je tady na tabuli napsáno co dál. DIREKTIVNÍ

Tak zvedněte ruku děti, kdo ještě dělá žlutý sešit? DIREKTIVNÍ

Dobře, v klidu si to dodělejte, v pořádku. EXPRE/SATIS

Kdybyste nestihli druhý úkol, tak nevadí. ASERTIVNÍ

Jenom bych vás poprosila, na chvilku přerušte práci a ukažte mi jestli pro vás ten úkol ve žlutém sešitě, ta křížovka bylo hodně těžké, středně těžké a lehké. DIREKTIVNÍ

Ukažte mi to na rukách. (ruka nahoře, hodně těžké) Hodně těžké, středně těžké a lehké.

DIREKTIVNÍ

Dobře, děkuji, děkuji, pokračujeme dál. EXPRE/SATIS

Na tabuli je napsaný úkol, ASERTIVNÍ

nezapomeňte na datum. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko xxx.

U: Ne teď, teď je to úkol. SATISFAKTIVNÍ

Ž: Kolik xxx

U: Do zvonění, kolik stihnete. DIREKTIVNÍ

Pracujeme prosím teď samostatně, kdo dělá lístečky. DIREKTIVNÍ

Potichoučku, ať nerušíme ostatní. DIREKTIVNÍ

Zvoní nám za minutku, tak zvažte jestli stihnete napsat ještě větu. DIREKTIVNÍ

Spíš si to hezky po sobě přečtete, ať tam nemáte žádnou chybu. DIREKTIVNÍ

Za minutku nám bude zvonit. ASERTIVNÍ

Ž: Už zvoní.

Ž: Zvoní.

U: Dopíšeme tu větu, kterou jste začali, dopíšeme větu, přečtete si po sobě dobře, než odevzdáme. DIREKTIVNÍ

Ještě vás poprosím, abyste odevzdali domácí úkol tady ten mlýn. DIREKTIVNÍ

DIREKTIVNÍ: 89 výpovědí

ASERTIVNÍ: 62 výpovědí

EXPRE/SATIS: 34 výpovědí

INTEROGATIVNÍ: 26 výpovědí

2. vyučovací hodina – Matematika

U: cinká zvonečkem

Ž1: xxx

Děti se hádají ohledně domečku na koberci.

U: Na lavici, děti, když zazvoní, jdu na místo. ASERTIVNÍ

To je snad ve třetí třídě jasné, ne? DIREKTIVNÍ

To, znamená, že jste teď všichni porušili to naše pravidlo. ASERTIVNÍ

Skoro, skoro všichni. ASERTIVNÍ

Kdo byl vzadu v domečku? INTEROGATIVNÍ

Takže tak. ASERTIVNÍ

Na lavici máme prosím, nám stačí jen ten velký pracovní sešit. DIREKTIVNÍ

Hned tě vyslechnu. ASERTIVNÍ

Penál, jinak všechno je uklizené, i lahve, i svačina. DIREKTIVNÍ

A půjdeme, protože jsem teď zaslechla spoustu vašich přání a názorů, jak by se měla

řídít přestávka na koberci, kdy jsme včera zavedli nějaké nové pravidlo. DIREKTIVNÍ

Prosím, pojd'te na chvíličku do zadu na koberec a kdo bude chtít k tomu řekne svůj názor. DIREKTIVNÍ

Žáci s paní učitelkou se přesouvají na koberec.

Žáci křičí přes sebe. Pí uč zvyšuje hlas, aby je utišila.

U: Tak, nebudeme o tom diskutovat ve skupinách. DIREKTIVNÍ

Učitelka brnká na kytaru,

U: Nebudeme o tom diskutovat ve skupinách. DIREKTIVNÍ

Budeme o tom mluvit všichni dohromady, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Kluků je víc, takže vyhraju kluci.

U: Uděláme o tom takovou poradu. ASERTIVNÍ

Ale, abychom taky splnili slib, že si zazpíváme citrónky, tak začneme. DIREKTIVNÍ

Trošku se nadechneme, protože tady vznikly takový jako konflikty, trošku se nadechneme a potom si to vysvětlíme. DIREKTIVNÍ

Všichni: V jedné mořské pustině. Ztroskotal parník v hlubině.

U: Tak vy jste chtěli někdo zpívat, tak zpívejte. DIREKTIVNÍ

Ž: To chtěl tady Kuba.

Všichni: Jenom tři malé citrónky, zůstali na hladině. Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbarobo ču ču (tlesk, tlesk), zůstali na hladině. Jeden z nich povídá přátelé, netvařte se tak kysele, vždyť je to

přece veselé, že nám patří moře celé. Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Běž si to uklidit. Že nám patří moře celé. A tak se citrónky plavili dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál, rýbaroba a tak se plavili do dáli, až na ostrov korálový. Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Rýbaroba rýbaroba rýbaroba ču ču (tlesk, tlesk). Až na ostrov korálový. Tam je však chytla nehoda zlá, byla to mořská příšera. Sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

U: A je konec. Děti, hezky jste se přidaly nakonec. To je prima. Hezky jsme si do toho i některý zatleskali, do rytmu.

Ž: Já takyyyy!

Ž: Ted'ka bude protestace.

U: Máme tady takovou věc, že jsme včera, vlastně se domluvili, že o velké přestávce budou mít kluci k dispozici koberec vždycky v pondělí a ve středu a holčičky ve úterý a ve čtvrtek. ASERTIVNÍ

Protože zatím to bylo tak, že měli ho libovolně kdo chtěl, ale stávalo se, že tam byly hlavně vždycky kluci, který tam chtěli hrát svojí hru, jo? ASERTIVNÍ

Tak jsme si řekli ASERTIVNÍ

Ž: xxx

U: Tak jsme si řekli tohle pravidlo, ale vznikly tady vlastně takový ASERTIVNÍ

Ž: Protestace!

U: Ale vznikly tady takový nevyjasněnosti, jak to je, když se chce dostat třeba někdo tady do domečku, děvčata do svého domečku, protože kluci už nemají svůj domeček, už si ho xxx. ASERTIVNÍ

Ž: Tak se dá támhle.

Ž: Že ono je i nefér, že my dyž jsme byli, tak my jsme ani, my jsme ani nesměli za tu čáru Žáci křičí přes sebe.

U: Kubíku, nezapomeň to. DIREKTIVNÍ

Zapomněli, zapomněli jsme říct, že ted' zahajujeme o tom diskuzi, kdo má k tomu nějaký nápad, názor, jak by se to dalo vyřešit, tak může říkat. DIREKTIVNÍ

Ž: Já mám názor takovej, že když to měly holky, tak my jsme se za tu čáru, kluci se za tu čáru ani nehli a holky si tady lezou středem koberce do bunkru, dyby aspoň lezly tady okrajema, tak by to bylo mnohem lepší.

Ž: xxxxx

Ž: xxx

Ž: Nebo že by se otočil ten vchod.

U: Tak, mluví jeden, ten kdo má míček. DIREKTIVNÍ

Tak posíláme dál, děkujeme. DIREKTIVNÍ

Ž: A taky jsem od kluků, není to můj názor, ale taky jsem od kluků slyšel, že na koberci si hrajou maximálně čtyři holky a zbytek je někde na chodbě, támhle vepředu a jsou čtyři holky na koberci.

U: No a v naší třídě, jenom bych k tomu chtěla teda říct, v naší třídě je o hodně víc kluků, takže holky to né vždycky využijou ten koberec, ale prostě spravedlivý je, teda aby měly tu možnost. ASERTIVNÍ

Ž: Já říkal, že to není můj názor, že mi to včera někdo říkal.

U: Rozumím, ano. EXPRE/SATIS

Ž: Mně přijde nefér, že holky maj v úterý což máme šest hodin, takže xxx

Ž: Nojo, ale my tu, ale my tu, ale my tu poslední skoro vůbec nepoužíváme!

U: Přijde, přijde na tebe řada, jo? DIREKTIVNÍ

Přijde řada. ASERTIVNÍ

Ž: xxx. A taky, že když my máme to, tak oni nám lezou takhle do toho xxx.

U: Hm, takže ti vadilo, že tam chodí přes to do domečku. ASERTIVNÍ

Rozumím. EXPRE/SATIS

Ž: Mně vadí, že. Takhle. My jsme včera taky byli za tou čárou, to neříkám, ale nebyli jsme tam dlouho, byli jsme tam já nevím, 4 minuty, pak jsme odešli na chodbu, tam nám, tam nám to někdo nedovolil, pak jsme odešli, pak jsme byli tady.

Ž: pak jsme se xxx.

Ž: No, ale jako prostě se mi nelíbí, že lezou tady prostředkem a že se, ještě, jsou drzí. Že říkají co to jsou za xxx pavouky. Obzvlášť Tereza.

Ž: To tě nemusí zajímat.

U: To ti vadilo, dobře, pssst, DIREKTIVNÍ

přijde k tobě míček. ASERTIVNÍ

Ž: Mně to tak jako nelíbí se, ale ještě mě zajímalo, že někdo dneska, někdo včera dal, boty večerem nahoru.

Ž: Noo, my když jsme se vraceli z robotiky, tak úplně.

U: Přijde, přijde na tebe řada. ASERTIVNÍ

Vadilo ti, že jsi svoje boty našel nahoře, někde? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne, prostě někoho boty byly nahoře.

U: Jako na lavičce? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne, jak jsou ty.

Ž: V těch mřížích nahoře.

Ž: V těch tyčích.

Ž: Nad těma dveřma.

Ž: Cože?

U: Prosím Vás, nevšimli jste si, že by to tam někdo dál? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne.

Žáci mluví přes sebe.

U: Dobře. EXPRE/SATIS

Ž: Když jsme odcházeli, tak to tam

Ž: Nebylo, nebylo, nebylo.

U: Takže, ukazuje se, že tady je druhá věc, že se vám nelíbilo, že někdo manipuloval s vašimi botama. ASERTIVNÍ

Ž: Mě vždycky štve, že je nenajdu.

Ž: A ještě, pamatuju si, koho to byly boty, mně se zdá, že Alicy a Julči.

U: Hm, tak o tomhle budeme mluvit zase další přestávku nebo při prvouce, ASERTIVNÍ ted' prosím se soustředíme jen na to, jak vyřešíme ten koberec. DIREKTIVNÍ

Ž: A paní učitelko, ještě jsem chtěl jen dodat.

U: Ted' nejsi na řadě. DIREKTIVNÍ

Ž: A ještě by sem chtěl, aby každou přestávku, jednu přestávku měli kluci, jednu holky a takhle.. protože holky maj tři někde

Ž: To je fakt nefér, protože kdo bude mít dlouhou a kdo krátkou?

Ž: A co kdybysme jeden den šli ven, v úterý.

Ž: No, tohle je problém, že máme vlastně pět dohromady, pět celých vlastně, tejdén, takže tak.

Ž: My ale tu v úterý nevyužíváme.

Ž: Přijde na tebe.

Ž: Přijde na tebe řada, já si to taky myslím.

Ž: Nebo bysme ten bunkr třeba mohli posunout někam, kde by to nikomu nevadilo.

kluci ukazují: Třeba tam.

Ž: Jo tam.

U: Tak, další návrh je, že bunkr dáme jinam. ASERTIVNÍ

To je jeden návrh. ASERTIVNÍ

Ž: Možná by se to vyřešilo.

Ž: Já si myslím, že

U: Anoo EXPRES/SATIS

Ž: Že eeemm, že my můžem, když máme, my jako náš den, jako kluků, no tak, že můžem na kousek do holčičího bunkru, protože xxx.

Holky: Neeeeeee!!!!

Kluci: Jooooo!!!!

Ž: Ale my jsme vám taky nelezli do domečku a bylo by to i nefér, protože stejně nemáte žádněj domeček.

Žáci křičí přes sebe.

U: (silně) Mluví jenom jeden. DIREKTIVNÍ

Šššššššš! DIREKTIVNÍ

Mluví jenom ten, kdo má míček! DIREKTIVNÍ

Na Vás se taky dostane řada. DIREKTIVNÍ

Tak, to byl tvůj nápad, ano, jdeme dál. EXPRE/SATIS

Ž: Že, buď, ten návrh souhlasím já, že by se to dalo semka, protože tady koberec není a nebo že by se ten vchod prostě otočil semka, aby ty holky mohly prostě, protože xxxx to zabírá kus toho koberce, prostě to zabírá a kvůli tomu tam holky xxx

U: Takže další návrh, otočit to ASERTIVNÍ

Ž: A taky mi vadí, že oni semka lezou a stěžují si, že do nich furt vrážíme, ale přitom, přitom sem na ten koberec vůbec lézt nemají, když my tady něco hrajeme.

U: Ano, dobře. EXPRE/SATIS

Ž: A že se taky furt ptaj proč to jsou tichý pavouky a jsou takový drzý, že furt doráží, že to jsou tichý pavouky. A že to je takový název a my nevíme prostě jak jim to máme vysvětlit.

U: Tak dobře, tohle se ti nelíbilo. EXPRE/SATIS

Ž: Tak aby se na to prostě přestaly ptát.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: No, že mě napadlo to samý, co Vojtu. Že by se to otočilo nebo by tam možná mohly lízt tím oknem. A to

Ž: Ne!

Ž: Jo!

Ž: A to, třeba by se to taky mohlo nák přesunout. A to, že, to.

U: Děkujeme, Danečku, EXPRE/SATIS

poprosíme dál. DIREKTIVNÍ

Ž: Já nic nechci říct.

U: Dobře. EXPRE/SATIS

U: Ššššš DIREKTIVNÍ

Ž: Já by sem to, mně vadí, že holky nám chodí přes koberec do svého domečku, protože, protože oni, když my jim, když oni mají koberec, tak my jim přes něj taky nechodíme.

Ž: A ani nemůžeme.

U: Nemluv teď. DIREKTIVNÍ

Ž: A že by se ten domeček mohl přesunout třeba tam, protože tam je víc toho místa.

No, stejně jako Vojta, že by ty dveře šly otevřít, že by to šlo otočit a nebo že by mohly lézt tím oknem.

U: Rozumím. EXPRE/SATIS

Ž: A taky, že náš domeček, že tam Marína strkala tyčku.

U: Ted' už tady Marína není, váš domeček už tady není strašně dlouho, tak ted' nebudeme řešit starej domeček jo? DIREKTIVNÍ

Chápu, že ti to vadilo. EXPRE/SATIS

Ž: Mně vadí, že maj vlastně tři dny a maj úterek. Mně by třeba nevadilo..

U: Nemají tři dny. ASERTIVNÍ

Ž: Pátek nemáme.

Ž: Ale je to furt nefér, protože maj úterý, to, takže furt chodí mezi to, protože my jsme jim taky nechodili přes to.

Žáci křičí přes sebe.

U: Mluví Vojta prosím! DIREKTIVNÍ

Snažíme se respektovat, že mluví jen ten, kdo má míček. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx protože když my máme ten koberec, tak holky nám do toho koberce, přes ten koberec lezou a říkaj, že jdou do toho domečku a nám to hodně vadí. A že když oni maj ten koberec, tak my jim na ten koberec vůbec nelezeme.

U: Ehmm, rozumím, rozumím! EXPRE/SATIS

Ano, takže ted' názor druhé protistrany. ASERTIVNÍ

Ž: Že jako, mně vadí, když si támhle šeptáme nebo si říkáme nějaký tajný věci, jako holky, tak mně treba vadí, že někdy jsme si tam hrály s Anežkou, že nám tam někdo furt lezl, jako z kluků a pozoroval nás.

U: Ehmm. ASERTIVNÍ

Ž: Tak mě to štválo a taky mi trochu vadí, kdyby se domeček dal tam, xxx. Chtěla bych, aby nám kluci do toho domečku nelezli, prostě.

U: Ehm, slyšíte, jo? INTEROGATIVNÍ

Ž: Slyšíme moc dobře.

Ž: Nejsme hluchý.

Ž: Já by jsem nechtěla, aby, když Fíla navrhoval, že když tam je kousek koberce, tak aby tam

mohli, protože to je náš domeček, holčiči a oni tam nesmí bez našeho dovolení. A nechtěla by sem, aby se ten domeček posunul a taky, jak říkali, že nám sem vůbec nelezou, tak Tedy včera nám tady kroužil.

Ž: Já běhal okolo xxx.

Ž: Jo, ale nás to znervózňovalo! (žákyně křičí)

U: Ted' se nehlašte. DIREKTIVNÍ

Ž: A Séba když jsme né na tom koberci, ale tam u tý čáry, tak nám říkal, že sem nesmíme a ted' tam i tak běhal a my jsme mu to taky říkaly a on to i tak dělal.

Ž: Ale Séba říkal, že můžeme!

U: Ššššš, mluví jen ten, kdo má míček. DIREKTIVNÍ

Ž: Mně se strašně nelíbí, že by se ten domeček otočil, protože my chceme tam mít ty malinký dvířka, protože my si s nima hrajeme, třeba jako s plyšákama a nebo kdyby se ten domeček posunul tam, tak mně vadí, že by to už nebylo u okna a neměly bysme tam světlo.

U: Ehm. ASERTIVNÍ

Ž: Mně vadí, že kluci, oni si svůj domeček rozbili a ted' nám chtějí lízt do našeho.

Ž: xxxx

U: Ššššš! Vydržte nemluvit, nereagovat. DIREKTIVNÍ

Ž: My jsme tady hráli hru a Tedy nám tady běhal kolem toho a ještě když nebyl, když ještě nebyl ty koberce, ted'kon, že jsme se nestřídali na tom koberci. Tak my vždycky, když jsme tady hrály nákou tu hru, tak Leonardo a Max nebo Vojtěch se furt tady někde prali a my jsme do nich furt naráželi.

Ž: Ale ten koberec byl dřív všech, ten nebyl jenom váš.

Ž: Já jsem se schválně koukala na rozvrh, abysme měli mít právě 5 přestávek, ale my tu výtvarnou výchovu mezi tím vůbec nepoužíváme, takže vy nemáte co mluvit, protože stejně kdyby se zrušila ta výtvarka, tak bysme stejně tam nemohli, protože my jí vůbec nepoužíváme, tu výtvarku.

Ž: Prostě ty, mně vadí, že kluci tady hrajou, mně tohle nevadí, ale prostě kluci jsou tady v přesile, protože jich je víc samozřejmě. A hraje jich více pavouky, takže my proti nim nemůžeme nic říct jinak oni na nás všichni vyjedou. A mě tohlensto štve.

Ž: Můžu něco říct?

Ž: A nechci vůbec, aby se posunoval tam, protože pak tam zas nebudeme moct tolik chodit pro kufříky a budeme se rvát do tý díry a nebo to ani nechci otočit, protože to okýnko nechci aby bylo u toho topení.

Ž: Můžu paní učitelko říct můj názor?

U: Dobře, už jsi před tím svůj názor řekl. ASERTIVNÍ

Ž: Kdyby se ten koberec posunul...

U: Názor jsi už řekl! DIREKTIVNÍ

Byly tady různé nápady, že posuneme koberec, pak byly nápady, že dáme domeček jinam a otočíme ho, s tím žádná holčička nesouhlasila, takže tenhle návrh nemůžeme vzít. ASERTIVNÍ

Takže určitě můžeme posunout koberec, s tím byste souhlasili?

Že koberec posuneme tam? INTEROGATIVNÍ

Žáci křičí přes sebe "ano" i "ne"

U: Já myslím, že by to vyřešilo situaci v tom, že by se domeček nepřesunul a zároveň byste tady získaly místo jak tam do něj jít a taky by šlo, že byste tam prostě, v ten den, kdy mají kluci koberec, že byste tam do toho domečku třeba aspoň o té svačtinové přestávce nechodily. ASERTIVNÍ

Kluci: Anooo, to je fér!

Žáci: xxxxx (křičí přes sebe)

U: Posad'te se prosím. DIREKTIVNÍ

Nemůžu ted' takhle každého vyslechnout. ASERTIVNÍ

Protože musíme se taky vrátit k matematice, nemůžeme tomu věnovat úplně celou hodinu. ASERTIVNÍ

Zazněly tady věci, které vám vadí, které vadí kluků, vadí holkám. ASERTIVNÍ

Možnost by třeba byla, že by si hrály i holky s klukama, ale to se zatím neosvědčilo, protože holky s klukama na ty pavouky nebo na co to tady hraje ASERTIVNÍ

Ž: Tiché pavouky

U: Na tiché pavouky, takže to bylo pro ně možná moc divoký nebo nebezpečný nebo nechtěly prostě to s váma hrát, tak proto jsme ten koberec takhle rozdělili. ASERTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, ještě xxx.

U: Jo tys ještě nebyl! ASERTIVNÍ

Běž to prosím tě hodit do koše! DIREKTIVNÍ

Už jsem tě prosila. DIREKTIVNÍ

Já myslím, že už se ta pusinka trošku zahojila nebo že už se spíš zastavilo to krvácení. ASERTIVNÍ

Kdybys tady měl nějakou mastičku na pusinku, tak to by bylo nejlepší. ASERTIVNÍ

Promiň Lukášku, já jsem si nevšimla, že jsi nebyl na řadě. ASERTIVNÍ

Ž: Já bych asi navrhoval, že by se šoupl ten koberec.

U: Dobře. EXPRE/SATIS

Výstup z toho je, že posuneme koberec a děvčatům dáme dovnitř deku nějakou, aby tam měly i kus té látky, kterou potřebují a že budeme teda respektovat, že na koberci se hraje nějaké pohybové bezpečné hry a ten, kdo zrovna nemá ten koberec, ta skupina, tak tam nebude přes ten koberec chodit. DIREKTIVNÍ

Souhlasíte s tím takhle tedy? INTEROGATIVNÍ

Všichni: Jo!

U: Tak uvidíme, uvidíme, jak to bude fungovat, zatím to zkusíme. ASERTIVNÍ

Tady to nové pravidlo zatím zkusíme s kobercem a uvidíme, jak to bude fungovat, když se potom domluvíme o dalších věcech. ASERTIVNÍ

Můžeme to takhle uzavřít? INTEROGATIVNÍ

Ž: Slezte z koberceee!

U: O přestávce ho posuneme, ted' ne prosím. DIREKTIVNÍ

Protože tam pod ním se objeví to, co z toho koberce vypadává a my máme už požádáno o nový koberec, takže zatím prostě pod kobercem je ledacos. ASERTIVNÍ

Tak to zvládneme děti až dneska na konci vyučování. ASERTIVNÍ

Ž: Fuj, pod tím je písek.

U: No právě. ASERTIVNÍ

To není písek, to je materiál z toho koberce. ASERTIVNÍ

Položíme ten koberec, položíme to. DIREKTIVNÍ

Jdeme na místo. DIREKTIVNÍ

(Křik, žáci se přesouvají do lavic.)

U: Tak děti, honem, honem. DIREKTIVNÍ

Tak, velká matematika, velká matematika, Vojtíšku.

Ž: Strana 40.

U: Děkujeme. EXPRE/SATIS

Ššššš. DIREKTIVNÍ

Uděláme teď taky takové kouzelné cinkutí (cink). DIREKTIVNÍ

To znamená, že už necháme ten náš rozhovor, tu naši záležitost už necháme za námi.

DIREKTIVNÍ

Budeme si teďko, přenastavíme si v hlavičce, že se teď budeme věnovat matematice.

DIREKTIVNÍ

Takže jsme na straně čtyřicet a máme tam vyřešit úlohu, DIREKTIVNÍ

kdopak by nám chtěl přečíst? INTEROGATIVNÍ

(žáci se hlásí)

U: Lukášku, děkuji, EXPRE/SATIS

Lukášek je vyvolaný. ASERTIVNÍ

Ž: Pracuj s tabulkou čísel.

U: Ano a co jak s ní máme pracovat? INTEROGATIVNÍ

Ještě to prosím dočti. DIREKTIVNÍ

Ž: Za a)

U: Tak za a), budeme dneska dělat jenom za a). DIREKTIVNÍ

Ž: Vypiš všechna čísla, která můžeš získat součtem dvou sousedních čísel v tomto čtverci.

U: Výborně, takže kdo tomu rozuměl a kdo by nám to chtěl vysvětlit, jak se to myslí.

DIREKTIVNÍ

Tak zkusí Leo třeba. DIREKTIVNÍ

Ž: xxx čísla, které mají nějaké sousedy, třeba dva a čtyři, dvacet čtyři.

U: Je to trošku jinak, musíme si uvědomit co jsou to sousední čísla, ano? DIREKTIVNÍ

Ž: Že bude nula plus jedna třeba, že bude jedna plus dva a dva plus tři, tři plus čtyři, čtyři plus pět, pět plus šest.

U: Tak souhlasíte s Kubíkem? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Jo!

U: Ano, tak jdeme na to. DIREKTIVNÍ

Ž: Já to stejně nechápu.

U: Tak ještě si to ukážeme, ještě jednou. DIREKTIVNÍ

Dobře, že jsi se přihlásil, že tomu nerozumíš, EXPRE/SATIS

já vám to tady dám na tabuli. ASERTIVNÍ

Sousední čísla jsou ta čísla, která jsou vedle sebe, jo? ASERTIVNÍ

A ty máte sečíst dohromady. DIREKTIVNÍ

Patří tam i vlastně ta čísla, která jsou na konci té tabulky, já jsem přemýšlela, jestli tam bude patřit, já si to musím najít, protože jsem zapoměla, jo, jestli tam bude patřit I

čtyři plus pět. ASERTIVNÍ

To jsem nevěděla, jestli pan Hejný myslí, že jako se počítají sousední i ty, co jsou v dalším řádku, tak jsem se podívala tam do těch návodu a pan Hejný to tam počítá, že i čtyři a pět, i když je to pak na dalším řádku, že jsou to sousední čísla. ASERTIVNÍ

Ž: A jedna plus dva jsou tři.

U: Tak, Tedy, vadí mi, že mi skáčeš do řeči a že se nepřihlásíš, že něco chceš.

Prosím. DIREKTIVNÍ

Ž: A paní učitelko, to máme použít jedna je jedna, to tam napíšeme.

U: Ne, tam nemáš jedna plus jedna. ASERTIVNÍ

Ž: Jedna plus nula a potom, potom tam napíšeme, jedna plus dva a potom to napíšeme?

U: Přesně tak. EXPRE/SATIS

Takže první číslo, které tam napíšeme bude Kubíku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jedna.

U: Jedna, protože nula plus jedna je jedna? INTEROGATIVNÍ

Další dvě čísla sečteme, to bude xxx. DIREKTIVNÍ

Jedna plus dvě, to bude? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři.

U: Ano, zapíšem trojku. ASERTIVNÍ

Potom jaká dvě čísla sečteme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Jedna a dva.

U: No to jsme teď sečetli, tak další? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři plus dva.

U: Ale nejdřív je dvě a pak tři, že. ASERTIVNÍ

Takže to budeme říkat tak, jak to jde za sebou. DIREKTIVNÍ

Takže dva plus tři a napíšeme tam? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Pět.

U: Pětku, ano. EXPRE/SATIS

Tak já vám to tady už konečně našla. ASERTIVNÍ

Tak můžeme pracovat už tady na tabuli. DIREKTIVNÍ

Tak, co dál tam napíšeme? INTEROGATIVNÍ

Ž: Sedmičku.

U: Souhlasíte s Adélkou? INTEROGATIVNÍ

Žáci: Ano.

U: Tak dobře. EXPRE/SATIS

Takže jsme si řekli, nula a jednička. ASERTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, já k tomu mám jednoduchý řešení.

U: Anoo? To by mě zajímalo, na co jsi přišel.

Ž: Že to postupuje po dvou.

Ž:xxxxx

Ž: Postupuje to po dvou ale až k devítce, od devítky už to bude nad dvacet.

U: Takže Matěj si všimnul, že ta čísla se zvětšují o dvě. ASERTIVNÍ

Čeho si na tom můžeme ještě všimnout? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že jsou to lichá čísla.

U: Super. EXPRE/SATIS

Ž: To jsem věděl.

U: Jsou to, to je dobře, že jste to věděli i ostatní, EXPRE/SATIS ale xxx se přihlásila. DIREKTIVNÍ

Vidíte, jednak to jsou čísla, co rostou po dvou a jednak to jsou samá lichá čísla.

ASERTIVNÍ Počítáme, počítáme to až do konce. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko?

U: Ano? Prosím? DIREKTIVNÍ

Ž: xxx že by se jako opakovalo.

Ž: dva plus dva, dva plus dva.

U: Nejsi vyvolaný Vojto, já nerozumím tomu, co říká Maxim. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak třeba koukejte, jedna a pak třeba.

Ž: Já vím, jak to myslí. Jakože to myslí, že je jedna, tři, pět, sedm, devět, jedenáct a pak je zas jedenáct jako ta jednička, třináct jako ta trojka. Prostě, že se to opakuje, ale to první číslo bude vždycky jiný, že se to opakuje. Že bude teďka třináct, takže jakože to bude pak patnáct, pak sedmnáct, pak devatenáct, pak dvacet jedna. Cože je taky jako ta jednička, jedenáctka.

U: Dobře, tak ale snažte se to i sčítat, abychom tam neudělali někde nějakou chybu, že bychom to jenom automaticky vypisovali. DIREKTIVNÍ

Snažte se to i spočítat. DIREKTIVNÍ

Tak a kdo ví, jaké číslo bude poslední, když se na to podíváte, Matěji?

Ž: Poslední číslo bude čtyřicet tři. Ne, počkat.

Ž: Čtyřicet sedm.

U: Jo, protože poslední dvojice tady v téhle tabulce je čtyřicet sedm, ASERTIVNÍ takže do té doby musíme počítat. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko, mně se to tam nevejde.

Ž: Paní učitelko

U: Ano? DIREKTIVNÍ

Ž: Mně se tam všechna čísla nevejdou.

Ž: Mně se tam vejde jen dvacet.

U: Ehm, nevejde se vám to tam? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já to píšu xxx

U: Tak udělejte dva řádky. DIREKTIVNÍ

Napište to ještě pod to. DIREKTIVNÍ

Ž: Mně se to vejde.

U: Když se nevejde, komu se nevejde, tak tady pak uděláme xxx a poslední bude čtyřicet sedm. DIREKTIVNÍ

Ž: Konečně jste nám to dovolila!

U: No, ale dva řádky čísel by tam měly být. DIREKTIVNÍ

Prosím ať tam jsou dva řádky těch čísel. DIREKTIVNÍ

Ne, že to někdo vzdá hned u třináctky. DIREKTIVNÍ

Ž: Můžem tam dát jenom jeden řádek?

U: Dva řádky, Vojto. DIREKTIVNÍ

Ž: Tak vyjde to na dva řádky a o jedno číslo xxx.

U: Tobě se to tam vešlo všechno? INTEROGATIVNÍ

Na dva řádky? INTEROGATIVNÍ

Ž: Mně se to vešlo na jedno.

Ž: Mně taky na jeden.

U: Leonardo, tvůj úkol je udělat dva řádky čísel, ne že to vzdáš hned na začátku.

DIREKTIVNÍ

Ž: Ale já už jsem to udělal do dvaceti.

U: Máš to udělat i v druhém řádku Leonardo. DIREKTIVNÍ

Ž: A když se mi to do toho druhého nevejde?

U: Tak jen komu se to nevejde do druhého, kromě toho zmenšete ta čísla. DIREKTIVNÍ

Výborně! EXPRE/SATIS

V příštích dnech budeme dělat béčko, děčko, céčko, postupně. DIREKTIVNÍ

Ted'ka si uděláte jenom to áčko a chtěla bych, protože už jsme hodně dlouho, hodně

dlouho už jsme nepoužívali dřívka, tak si uděláme to cvičení třináct. DIREKTIVNÍ

Tak já vám dám, dám vám takhle do dvojice dřívka, doufám, že to vyjde. DIREKTIVNÍ

Ž: Sto jedna dřívek.

U: Ano, ale my nebudeme používat sto jedna dřívek, my totiž zjistíme, my totiž zjistíme

takové jedno pravidlo. DIREKTIVNÍ

Ž: Že to po tom postupuje o dva.

U: Jak to po tom postupuje, Kubíku, vid'. DIREKTIVNÍ

Ale přes to, přes to si to zkusíme vymodelovat neboli poskládat. DIREKTIVNÍ

Tak, někdo ještě počítá ten první. ASERTIVNÍ

Žáci mluví přes sebe.

U: Ššššš, nepokřikujeme tady. DIREKTIVNÍ

Tak, Leonardo, buď tak hodnej, už to nech a pojď se soustředit tady na to, jo?

DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko? Já to mám do třicet tři, mám to dělat ještě dál?

U: Udělej si kolik ti stačí ty dřívka co jsme rozdali, jo? DIREKTIVNÍ

Ž: Ale xxx.

U: Jo ty myslíš ten příklad před tím. ASERTIVNÍ

Ano, to stačí. EXPRE/SATIS

Ž: Takže do třicet sedmičky stačí?

U: Ano. EXPRE/SATIS

Tak, bylo by teď dobré, abyste ukončili ten příklad, co jste dělali předtím.

DIREKTIVNÍ

Udělejte tam už teď pár teček a čtyřicet sedm na konci. DIREKTIVNÍ

Abychom mohli jí teď společně všichni na ty dřívkové stavby, ano? DIREKTIVNÍ

Poprosím, jestli by nám Lukášek přečetl, co tam máme v zadání? DIREKTIVNÍ

Ž: Dopln tabulku.

U: A kolik dřívek Lukášku potřebujeme na jeden trojúhelník? INTEROGATIVNÍ

Ž: Tři.

U: Takže pod tím máme tabulku ASERTIVNÍ

a do té tabulky si budeme doplňovat. DIREKTIVNÍ

Postavte si tady ten obrázek, postavte si. DIREKTIVNÍ

Kolik tam vidíte trojúhelníků, Matěji? INTEROGATIVNÍ

Ž: Čtyři

Ž: A paní učitelko, já jsem přišel na to, že k tomu abychom postavili další trojúhelník, tak nepotřebujeme další tři, ale stačí nám jenom dvě.

U: Tak Matěji, pojd' nám to říct sem, aby tě děti slyšely. INTEROGATIVNÍ

Matěj už začal přicházet na to, že xxx

Ž: Hele, tady máme takhle tři.

U: Posloucháme, posloucháme, co říká Matěj. DIREKTIVNÍ

Ž: Tady máme takhle tři a je to jeden trojúhelník.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: Ale když k tomu takhle dáme dvě, tak to je další trojúhelník.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Ž: Takže můžeme počítat stejně jako tady s příkladem nahoře.

U: Tak přišli jste na to, že na každý další nový trojúhelník potřebujete jen další dvě nová dřívka. DIREKTIVNÍ

Žáci: Ano.

U: Přišli jste na to. DIREKTIVNÍ

Tak poprosíme Matěje, jestli by nám tady vyplnil tabulku, třeba kousek a pak zas ještě někdo jiný. DIREKTIVNÍ

Ž: Paní učitelko?

U: Ano? DIREKTIVNÍ

Ž: Že my jsme tohle dělali na matice Hejného.

U: Na tom kroužku? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ano.

U: No výborně. EXPRE/SATIS

Ž: Paní učitelko?

U: Ano? DIREKTIVNÍ

Ž: Že to sto jedna není jakože použiješ, sto jedna dřívka, sto jedna je, ty tam musíš dát kolik čtverců to je. Xxxx

U: Ehm, takže Kubík ted' říkal, že bude místo sto jedničky používat čtverce a že to je pro něj nemožné. ASERTIVNÍ

Tak souhlasíte, že tam budeme používat někde nějaké čtverce? INTEROGATIVNÍ

Ž: Ne.

Ž: Ale paní učitelko, co když to budeme dělat jinak, než tak, že třeba dáme nahoru jeden a dolů zase, že kdybysme udělali, že, tak by to bylo vlastně stejný takhle.

U: Jo, my máme tvořit okýnka, jo. DIREKTIVNÍ

Za úkol máme tvořit okýnka a tady nám píšou kolik jich máme vytvořit. DIREKTIVNÍ

Jedno pak dvě, pak tři, pak čtyři, čtyři máme tady a pak pět a šest a sedm. ASERTIVNÍ

A Kubík mi tady ted' ukazoval, to vám chci ukázat, ASERTIVNÍ

děkuji Matěji, výborně, DIREKTIVNÍ

posad' se. ASERTIVNÍ

Co kdybychom přidávali ty trojúhelníky jinam než takhle do řady? INTEROGATIVNÍ

Co kdybychom třeba přidali dvě dřívka sem a měli bysme tak pět trojúhelníků.?

INTEROGATIVNÍ

Co kdybychom přidali další dvě dřívka a měli bychom šest? INTEROGATIVNÍ

Nebo sem, tady bychom přidali ale jenom jedno, tady už by nám to přestalo vycházet, je to tak? INTEROGATIVNÍ

Sice bysme měli jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm trojúhelníků. ASERTIVNÍ

Ž: Nebo bysme to mohli rozpúlit.

U: Co bys chtěl rozpúlit? INTEROGATIVNÍ

Ž: xxx

U: Takže tady jsme přišli na to, že, že když to nedáváme za sebou do řady, tak se tady vyskytne možnost, že jsme vytvořili sice další trojúhelník, ale použili jsme jenom jedno dřívko. ASERTIVNÍ

Tak co si o tom myslíš, Matěji? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já si myslím o tom, že ten obrázek, ten, co nám tam dal Hejný, tak že v něm máme jakoby pokračovat, jakoby tou jinou cestou.

U: Ano. EXPRE/SATIS

Žáci mluví přes sebe.

Ž: A můžu něco říct? Že podle mě ten Hejný tam má začátek té stavby a podle mě už po tom jednom ukazuje, že je to jedno.

U: Právě jsme si Vojto ukázali, že jedno to není, jedno to není. ASERTIVNÍ

Protože prostě tady se předpokládá, že budeme přidávat furt dvě dřívka, aby vzniknul nový trojúhelník a tady jsme přidali jenom jeden. ASERTIVNÍ

Takže jedno to není. ASERTIVNÍ

Co si o tom myslí Tedy? INTEROGATIVNÍ

Ž: Já jsme jen chtěl dodat, že u té třináctky, jak je poskok, tak poskočíme o xxx čísel, poskočíme o hodně čísel, aby se to dostalo xxx.

U: Ano a tady právě. EXPRE/SATIS

Terezko, ještě? INTEROGATIVNÍ

Ž: Že my, ten Hejný nám tam dal ten útržek a my máme počítat podle toho sto jedničky, kolik by tam mělo být správně trojúhelníků.

U: Ano, tak koho to bude bavit, já vám to neprozradím, já vím, co tam pan Hejný měl, protože se přiznám jsem se na to podívala. ASERTIVNÍ

Ale, nebudu vám to prozrazovat, protože někoho bude bavit si doma

Ž: mě neeeee.

U: Že si bude říkat: aha, čtrnáct, budu potřebovat dvacet devět. DIREKTIVNÍ

Ž: To budu muset dělat?

U: Není to povinný, je to dobrovolný! ASERTIVNÍ

Žáci: Jooooooo!!!!

U: Tak dlouho budete počítat, až vám vyjde tady sto jedna dřívek. DIREKTIVNÍ

Adélka má tip, že to bude kolem padesátky. ASERTIVNÍ

To zítra zjistíme, můžete a nemusíte, můžete a nemusíte. DIREKTIVNÍ

Udělejte si tam nějaký červený puntíček, kdo by to chtěl doma zjistit. DIREKTIVNÍ

A zítra si povíme. DIREKTIVNÍ

Adélka má tip, že to bude okolo padesátky. ASERTIVNÍ

A jak jsi na to Adélko přišla, by nás ještě zajímalo? INTEROGATIVNÍ

Pššššt, malinký moment. DIREKTIVNÍ

Ž: Že dvacítko je nějakých xxx, tak jsem si tipla padesátku, protože xxx. (není rozumět, co říká Adélka, protože zvoní)

U: Tak zítra uvidíme, dejte si to do tašky. DIREKTIVNÍ

DIREKTIVNÍ: 107 výpovědí

ASERTIVNÍ: 72 výpovědí

INTEROGATIVNÍ: 37 výpovědí

EXPRE/SATIS: 30 výpovědí